

குரல்: 78

கார்த்திகை - 1997

அன்பளிப்பு: 5/-

உள்ளே

- ✦ தலைவரிடம் அறிக்கை சொல்லும் உள்
- ✦ வள்ளிப்போர்க்கான நிலைமை
- ✦ செய்தி ஆய்வுகள்
- ✦ 'தேசத்தின் புயல்கள்'
- ✦ உலைக்களம்
- ✦ அமெரிக்காவின் செயலுக்கு ஒரு விளக்கம்

தாயகம், தேசியம், தன்னாட்சி:

அரசியற் தீர்வுத் திட்டத்திற்கு

புலிகள் விதிக்கும் அடிப்படைகள்

துயிலும் இல்லங்களின் அழிப்பிற்கு தலைவர் பிரயாகரன் கரும் கண்டனம்

தலைவரின் மாவீரர் நாள் அறிக்கை

மாவீரர்நாளை முன்னிட்டு தமிழீழ தேசியத் தலைவர் மேதகு வே. பிரயாகரன் அவர்கள் ஆற்றிய உரை இங்கே முழுமையாகத் தரப்பட்டிருள்ளது.

எனது அன்பிற்கும் மதிப்பிற்கும் உரிய தமிழீழ மக்களே,
இன்று மாவீரர் நாள்.
எமது இனத்தின் விடுதலைக்காகத் தமது இன்னுயிரை ஈகம் செய்து, எமது இதயமெல்லாம் நிறைந்து நிற்கும் எம்முயிர்த் தியாகிகளை நாம் நினைவுகூர்ந்து கௌரவிக்கும் புனித நாள்.

மக்களின் விடுதலையென்ற ஒரு மகத்தான இலட்சியத்தை வரித்து, அந்த இலட்சியத்திற்காக வாழ்ந்து, அந்த இலட்சியத்தை அடைய உறுதிதளராது போராடி, அந்த இலட்சியப் போரில் தமது உயிரையே அர்ப்பணித்த மாவீரர்கள் மகோன்னைதமான் மனிதப்பிறவிகள்.
மாவீரர்களைப் புனிதர்களாகவே நான் கௌரவிக்கிறேன். தாய்

நாட்டின் விடுதலையென்ற பொதுமையான பற்றுணர்வால் ஈர்க்கப்படும் அவர்கள், தமது தனிமையான பற்றுக்களையும் பாசவுறவுகளையும் துறந்தவிடுகிறார்கள். சுயவாழ்வின் கட்டுப்பாடுகளைக் கைவிட்டு பொதுவாழ்வின் அதியுயர் விழுமியத்தைத் தழுவிக்கொள்கிறார்கள். அந்தப் பொதுவான இலட்சியத்திற்காகத் தமது சொந்த வாழ்வையும் அர்ப்பணிக்கத் துணிகிறார்கள். இதனை ஒரு புனிதமானதுறவறமாகவே நான் கருதுகிறேன். இந்தப் புனிதத் துறவறத்திற்கு இலக்கணமாக விளங்கும் மாவீரர்களை நாம் புனிதர்களாகவே பூசிக்க வேண்டும்.

தன்னலமற்ற, மக்களைப் பயனை எதிர்பாராத விடுதலைத் தொண்டின் தன்மையே அழித்துக்கொள்ளும் அதியுன்னத நியாயிகள் என்பதால், மாவீரர்களுக்கு எமது விடுதலை இயக்கம் பெரும் மதிப்பையும் கௌரவத்தையும் வழங்கி வருகிறது. மாவீரர்களை எமது இனவிடுதலைப் போரின் வரலாற்று நாயகர்களாக, தேசிய வீரர்களாக நாம் போற்றுகிறோம். அவர்களது நினைவுகள் காலத்தால் கறைந்து போகாது, என்றும் எமது நெஞ்சங்களில் நிலைத்திருக்க வேண்டுமென்பதற்காக நாம் அவர்களுக்கு நினைவு விழாக்கள் எடுக்கிறோம். நினைவுச் சின்னங்கள் நினைவுச் சடங்குகளுடன் மாவீரர்களுக்கு வித்துட்களை விதைப்பதும், நினைவுக் கல் நாட்டுவதும், அவர்களது கல்வறைகளைப் புனிதச் சின்னங்களாகப் பூசிப்பதும், அவர்களது துயிலும் இல்லங்களைப் புனிதத் தலங்களாக வழிபடுவதும், எமது மக்களால் விரும்பப்படும் வழக்காகிவிட்டது.

மாவீரர்களின் நினைவாக, ஒரு வீர வழிபாட்டு மரபு, எமது மண்ணில் உருவாகியிருக்கிற தென்பதை நான் பெருமிதத்துடன் சொல்வேன்.

மாவீரர்களை வணக்கத்திற்குரியவர்களாகக் கௌரவிக்கும் எமது வீர மரபு, தமிழரின் எதிரியான சிங்கள இனவாத அரசுக்கு எரிச்சலை ழூட்டியிருக்கிறது. சிங்கள தேசம் யூட்டியிருக்கிற பங்காட்சியக அரசைப் பங்காட்சியக அரசாக இழிவுபடுத்தி வந்ததோ அவர்களைத் தமிழர் தேசம் புனிதர்களாகப் பூசிப்பதை போரினவாதிகளால் போறுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. அத்தோடு மாவீரரின் வீர வழிபாட்டு மரபானது தமிழினத்தின் விடுதலை எழுச்சிக்கு உந்துசக்தியாக இருந்துவருவதாகவும் சிங்கள

ஆட்சியாளர்கள் கருதினர். இத்தகைய இனத் துவேசப் பகையுணர்வால் உந்தப்பட்ட சிங்களப் பேரினவாதம் தமிழினத்தால் என்றமே மன்னிக்கமுடியாத ஒரு படுபாதகச் செயலில் இறங்கியது.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு எதிரிப் படைகளின் பிடியில் வீழ்ந்தபோது இந்த வேதனைக்குரிய சம்பவம் நிகழ்ந்தது. தமிழீழத் தாயின் மடியில் நித்திய உறக்கத்தில் ஆழ்ந்திருந்த எம்மினிய மாவீரர்களின் ஆன்ம அமைதி எதிரியால் குலைக்கப்பட்டது. அவர்களது கல்வறைகள் இடித்துத் தரைமட்டமாக்கப்பட்டன. அவர்களது துயிலும் இல்லங்கள் அழிக்கப்பட்டன. அவர்களது நினைவுச் சின்னங்கள் சிதைக்கப்பட்டன.

புனிதர்களாக, சரித்திர நாயகர்களாக, தேசிய வீரர்களாக, தமிழர்களாற் போற்றிப் பூசிக்கப்படும் மாவீரர்களின் புதைகுழிகளை மாகபடுத்தி, அவர்களது புனிதத் தலங்களான துயிலும் இல்லங்களைச் சிதைக்கப்படுத்தி இச்செயலை மிகவும் அநாகரிகமான, கீழ்த்தரமான இழிசெயலென்றே நான் கூறுவேன். ஆக்கிரமிப்பு இராணுவத்தின் அடர்வுகூட்டப்பெற்ற இச்செயலை சிறுமைப்படுத்திவிட முடியாது. இது மிகவும் பாறதரமான பயங்கரவாதச் செயல். தமிழினத்தின் தேசிய ஆன்மாவில் நீங்காத கறையை ஏற்படுத்திய இந்த அவச்செயலுக்குச் சிங்களப் பேரினவாத அரசே பொறுப்பேற்க வேண்டும்.

இந்தப் பண்பற்ற செயல் ஒரு உண்மையைப் பகர்ந்தது. அதாவது, சிங்கள தேசத்தை ஆண்டு வரும் இனவாத ஆட்சியாளர்கள் தமிழர்களின் உணர்வுகளுக்கு என்றமே மதிப்பளிக்கப்போவதில்லை. அத்துடன் தமிழர்களின் தேசிய ஆய்வாசைகளைப் புரிந்து, அவர்களுக்கு நீதியும் வழங்கப்போவதில்லை. இறந்து போனோரின் அமைதியையே கெடுப்பவர்கள் இறவாதோருக்கு நிம்மதியைக் கொடுப்பார்களென்ற நான் கருதவில்லை.

எனது அன்பார்ந்த மக்களே, இவ்வினத்தை நீவீன் ஆட்சியுதிகாரம் சிங்களப் பெருமான்மை மக்களிடம் ஒப்படைக்கப்படும் இடம்து ஆண்டுக்கள் ஆகின்றன. இந்த அரைநூற்றாண்டு காலமாக, மாறி, மாறி அதிகார பீடத்தில் ஏறிய சிங்கள இனவாதக் கட்சிகள் (10 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் ஆதிகாரபூர்வ ஏடு

தலைவர் பிரபாகர் விடுத்தள்ள மாவீரர்கள் செய்தி பல்வேறு விடயங்களை எடுத்தியம்புகின்றது. நீரந்தர சமாதானத்திற்கு அடிப்படையான அரசியல் விடயங்கள் பற்றியும் - சமாதான வழிமுறைகள் தொடர்பாக புலிகள் இயக்கம் தீவிர சிங்கள அரசு சுமத்த விரும்பும் அபரணமாதான குற்றச்சாட்டுகள் தொடர்பான உண்மைநிலையை அளிப்பதென்றே நோக்கத்துடன் உள்ளது. அதேவேளை சிங்கள அரசின் விட்டுக்கொடாப்போக்கையும் சுட்டிக்காட்டி - உரிமைபெறுவதற்காக நாம் உறுதிதளராத போராடவேண்டிய அவசியத்தையும், தலைவர் வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார்.

கடந்த 50 வருடகாலமாக மாறி-மாறி ஆட்சிக்கு வந்த சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் மீழ்ச்சுமக்களின் உரிமைகளை மறுத்து-இனரீதியாக அவர்களை ஒழித்துக்கட்டுவதிலேயே கண்ணுங் கருத்துமாக இருக்கின்றனர் என்ற வரலாற்று உண்மையை, தலைவர் நினைவுபடுத்தியுள்ளார். அதேவேளை, சமாதான முகப்பு அணிந்துள்ள சந்திரிகா அரசாங்கத்தின் பேரின வாதகத்தொண்டித்தொடர்புக்காட்டி அம்பலப்படுத்தியுள்ளார். தீவிர பேரின வாதிடான சந்திரிகா அம்மையாணர், உலகம் சமாதான தேவதை போல தவறாக இனங்கண்டுள்ளது என்று எடுத்துக் கூறிய தலைவர் அவர்கள், சந்திரிகாவின் முன்னாண்டு ஆட்சியில் முழுத் தழிவினாழமே துன்பப்படுவதற்குச் சுமந்துள்ளது என்ற யதார்த்தத்தையும், தனது உணர்வில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

இதேசமயம், சந்திரிகா அரசாங்கத்தின் அரசியல்பொதியும் இராணுவ படைமையேடுபுகளும் ஒரு நோக்கத்தைக் கொண்ட இரண்டே அணுகுமுறைகள் என்ற உண்மையை, தலைவர் இனங்காட்டியுள்ளார்.

தமிழர்நிலங்களை ஆக்கிரமித்து - அவர்களின் தாயக பூமியை சிங்களத்தின் ஆதிக்கப்பிடிக்கொண்டுவந்து - தமிழரின் தேசிய தனித்துவங்களை அழிப்பதே போர்த்திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

இதுபோல, அதிகாரப் பரவலாக்கலுக்கான அவலங்கள் என்ற போர்வையில் தமிழர் தாயகத்தைப் பிரித்து - கூறுகளாக்கி, ஒற்றையாட்டி அரசியல் அமைப்புமுறை என்ற கோதாஸில் தமிழரின் ஆட்சி அதிகாரங்களைப் பறித்து, அவர்களின் தேசிய அபிவிருத்திகளைச் சிதைப்பதே தீவிரப் பொதியின் முக்கிய இலக்கு.

அதாவது, தமிழ் மக்களின் தேசிய தனித்துவங்களை அழித்து - அவர்களின் தேசிய இன அபிவிருத்திகளைக் குழிதோண்டிப்புகளும் கைங்கரியத்தைப் படை எடுப்புகளும் செய்யவிரும்புகின்ற தீரண - தீர்வுப் பொதியும் சாதிக்க விரும்புகின்றது. ஆகவே, தலைவர் கூறியுள்ளது போல "சந்திரிகாவின் அரசியல் பொதியும் - இராணுவத்திட்டங்களுக்கும் ஒரு நாணயத்தின் இரகசியங்களை ஆக்கும்.

அத்துடன், புலிகள் இயக்கத்தை சமாதானத்தின் வீரோதிகள் என்று உலகிற்கு காட்டுமூலும், சந்திரிகா அரசாங்கத்தின் பிரச்சாரத்தல் உண்மை இல்லை என்று, தலைவர் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

நுணுக்குக்காட்டி

(விர்த்தமைய) குண்டுச்சத்தம் கேட்டதும் தலைமையிக்கு 'குறோவில்' சென்றார். கடியமடைந்த சகடிக் கு சந்தேபம் - சூ. 13, 1997

இந்த அரசாங்கம் NATO போன்ற தென்று சிலர் கதைக்கின்றனர். அதாவது கதை மட்டும், செயல் இல்லை [No action talk only].
அதூரா பண்டாரநாயக்க சண்டேமாயம் - சூ. 12, 1997

தலைவரின் அறிக்கை சொல்லும் உண்மைகள்

1985 ஆம் ஆண்டு திம்புவில் நடந்த முதலாவது சமாதானப் பேச்சிவிருந்து, 1995 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த கடைசிப் பேச்சுவார்த்தைவரை தமிழரின் இனப் பிரச்சனையைப் பேசித்தீர்க்க புலிகள் இயக்கம் முயன்றுள்ளதை, அவர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். ஆனால், சிங்கள அரசாங்கங்களின் விட்டுக்கொடாப்போக்குகள் - கபடத்தனங்கள் காரணமாக பேச்சுக்கள் வெற்றிபெறவில்லை. இந்தப் பத்தாண்டு காலத்திற்குள் நிகழ்ந்த பேச்சுவார்த்தை முயற்சிகள் வெற்றிகரமாக முடிவுறாமல் - இடைநிலையில் முறிந்து போனதற்கு சிங்கள அரசாங்கங்களே பொறுப்பேற்கவேண்டும் என்று, தலைவர் குற்றம் சாட்டியுள்ளார்.

தமிழரின் இனப்பிரச்சனை நியாயமான முறையில் நீரந்தரமாகத் தீர்த்து வைக்கப்படவேண்டும் என்றே புலிகள் விரும்புகின்றனர். அதற்காக தமிழரின் அடிப்படை அரசியல் அபிவிருத்திகளை சிங்கள அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று, தலைவர் வலியுறுத்துகின்றார். தமிழர் தாயகம், தமிழர்தேசியம், தமிழரின் தன்னாட்சி உரிமை என்பவை ஆகிய அந்த அடிப்படை விடயங்களாகும் என்று, தலைவர் தெளிவாக வலியுறுத்தியுள்ளார்.

ஆனால், தமிழ் இனத்தின் தனித்துவத்தை ஏற்றுக் கொண்டு - அதன் தேசிய இன அந்தஸ்தை, பேரினவாத அரசு அங்கீகரிக்கும் என்று எதிர்பார்க்க இயலாது. ஆகவே, வீடுதலை என்ற எமது இலட்சியத்தை இரத்தம் சிந்திப் போராடிப் பெறுவதைத் தவிர வேறுவழியில்லை என்று, யதார்த்த சூழலை எடுத்துக்கூறி, தலைவர் விளக்கியுள்ளார்.

இந்த உணை இலட்சியத்திற்காக இதுவரை களமாடி வீழ்ந்த மாவீரர்களுக்கு, தலைவர் புகழாரம் சூட்டி வீரவணக்கம் செலுத்தியுள்ளார்.

"மாவீரர்களை தேசத்தின் புனிதர்

களாகப் போற்றி வணங்கும் ஒரு வீரவழிபாட்டு மரபு எமது மண்ணில் உருவாகி விட்டது" என்ற பிரகடனம், தலைவர் பிரபாகரின் இந்த வருட - மாவீரர் நாள் செய்தியில் அடங்கியுள்ளது.

நடுகற்களைத் தாங்கி நிற்கும் மாவீரர் துயிலும் இல்லங்கள், எமது மக்களின் உணர்வுப்பலத்தினால் ஆழ இடம்பிடித்து விட்ட உண்மையை, அவர் உணர்ச்சி பொங்க எடுத்து விளக்கியுள்ளார்.

தேசப்பற்றால் உந்தப்பட்டு வீடுதலைப் போராடியாக மாறி - எதிர்ப் படையுடன் வீரமாகப் போர் புரிந்து - பின்னும் பெற முடியாத உயிர்களை நகம் இடும் இந்த மண்ணின் மைந்தர்களை, இதய சுத்தியுடன் நினைவு கூர்வதும், அவர்களது கல்லறைகளை புனித்தவங்களாக மதிப்பதும், அவர்களுக்கு விழா எடுப்பதும் - இன்று - எமது மக்களது வாழ்வுடன் ஒன்றாகக் கலந்துவிட்ட ஒரு பண்பாட்டு மரபாகி விட்டது.

வீரத்தையும் - நகத்தையும் வணங்கிப் போற்றும் இந்தப் புதிய பண்பாட்டை மூறையிலேயே கிள்ளியெறிந்துவிட்டு நேசக்கத்துடன், ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட இடா நாட்டில், மாவீரர் துயிலும் இல்லங்களாகத் தரைமட்டமாக்கி - மாவீரர் சின்னங்களாக இடித்தழித்த சிங்கள அரசின் ஈனச் செயலை, தலைவர் அவர்கள் கடுமையாகக் கண்டித்துள்ளார்.

எதிர்ப்படையினரின் உயிரற்ற உடலுக்கு மரியாதை செய்வது ஒரு போர்ப் பண்பு, போர்வீரர்களின் கல்லறைகளுக்கு கௌரவம் கொடுப்பது உலகெங்கும் கடைப்பிடிக்கப்படும் ஒரு பொதுமரபு.

இந்தியப்படைகள் எமது மண்ணை விட்டு வெளியேறிய பின்னர், போரில் இறந்த தமது சகாக்களுக்காக அவர்கள் அமைத்துவிட்டுச்சென்ற ஒருசில நினைவுச் சின்னங்களுக்கு எந்தவித ஊழும், வீணாவிக்க வேண்டாம் என்று புலிவீரர்களுக்கு, தலைவர் பிரபாகரன் உத்தரவிட்டார். அவற்றிற்கு கௌரவம் கொடுத்த வரலாற்றுச் சம்பவத்தை இங்கே சுட்டிக்காட்டுவல் பொருத்தமாகும்.

ஆனால் சிங்கள அரசு, இந்தப் போர்த்தர்மத்தைக் காலில் போட்டு மிதித்து, தமிழினத்திற்கு எதிரான வெறித்தனத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

சிங்களப் பேரினவாதத்தின் இராணுவத் திமிருக்கு எமது மாவீரர் சின்னங்கள் ஒரு சவாலாகத் தென்பட்டிருக்கும். தமிழ் இனப்பரம்பரைக்கு தமிழ்தேசிய உணர்வையும் - போர்க்குணத்தையும் ஊட்டியும் இந்தப் புதிய சின்னங்களையும் சிங்களப் பேரினவாதம் தனது எதிரியாகவே கருதி அழித்தொழிக்க விரும்பியிருக்கலாம். ஆயினும், பெருமையும், கீர்த்தியுமே ஒரு பணமைய வரலாற்றுச் சின்னமேபோல - எமது மக்களின் மன அரங்கில் ஆழப்பதிந்துவிட்ட - இந்த மாவீரர் சின்னங்களையும், அது கொடுக்கும் உணர்வுமூச்சுக்களையும் எந்த சக்தியாலும் அழிக்கமுடியாது.

இந்த உணர்வுமூச்சிகள் அணையாத நெருப்பாக எரிந்து எமது தேசவிடுதலை என்ற இலட்சியத்தை அடைவதற்கு வழிசமைத்தே தீரும். O

முதலீட்டாளர்கள் இந்த நாட்டிற்கு (சிறிலங்கா) வருவதைத் தடுக்க ஒரு குண்டுவெடிப்பு முயற்சியை மேற்கொண்டனர் - சூ. 9, 1997

தெற்கில் புதிய குடியிருப்புக்களை அமைக்க முடியாது. அங்கே தென்னை, தேயிலை, கோப்பித் தோட்டங்கள் தான் உண்டு. அங்கேயும் தமிழர்கள் தான் வாழ்கின்றனர். அத்துடன், தெற்கில், எல்லா வனங்களும் சரணாலயங்களாகவே உள்ளன. ஆகவே, நாங்கள் (சிங்களவர்) வடக்குகிழக்கில்தான் குடியேறவேண்டும். சிங்கள ஆணைக்குழு அறிக்கை

"நாங்கள், அண்மியர்கள், மாமாக்கள் சித்தப்பா எல்லாரையும் விட்டுட்டு வந்திட்டோம். அதெண்டாலும் பரவாயில்லை, எல்லாத்திலும் மேலான எங்கட நாட்ட விட்டு,

உயிரிலும் மேலான எங்கட தலைவரை விட்டு வந்திட்டோம் என்றதான் கவலை"

(தமிழகத்திலிருந்து, தமிழகத்துக்கு இடம்பெயர்ந்து சென்ற ஒரு மகன், வேதோர் நாட்டில் இருக்கும் தந்தைக்கு எழுதிய கடிதத்திலிருந்து) சூ. 8, 1997

இவங்களைத் தீவு முழுவதும் ஒருவருடைய ஆட்சியின் கீழ், மிக அரிதாக ஒன்று - இரண்டு தடவைகள் மட்டுமே இருந்துள்ளது. வரலாற்றின் எல்லாக் காலங்களிலும், இவங்களைத் தீவானது, இவங்களினதும் - பண்பாடுகளினதும் ஒரு கொதி உலையாக குமுறிக்கொண்டே இருக்கிறது. பேராசிரியர் மகிந்த பஸிகவதன் தென்னை மொஸிப் போன்ற சூ. 8, 1997 O

வன்னியப் போர்க்கள நிலைமை!

எதிர்வு கூறல்களா?

அடிமன ஆசைகளா?

‘இதற்குமுன் முடிந்துவிடும்’, ‘அதற்கு முன் முடிந்துவிடும்’ என்று சிங்களத் தளபதிகள் கூறிய பல்வேறு காலக்கெடுக்களையும் தாண்டி ‘ஜயசிக்குறும்’ தொடர்ச்சியாக 200 ஆவது நாள் நிறைவையும் அது கண்டிவிட்டது. இப்போது, ரத்வத்த அவர்கள் மாசி மாதத்திற்குள் ‘வேற்றி உறுதி’ நடவடிக்கை முற்றுப்பெற்றுவிடும் என்று பிரகடனமாக அறிவித்துள்ளார்.

சிறிலங்காவின் அடுத்த சுதந்திரநினைத்த மனதில் வைத்தே அந்தக்காலக்கெடு தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. அடுத்த வருடம் மாசிமாதம், சிறிலங்கா, தனது 50 ஆவது சுதந்திரநினை விழாவை கொண்டாட இருக்கின்றது. அந்தச் சுதந்திரநினைப்போள்விழாப் பூர்த்தியை, மாபெரும் இராணுவ சாதனையுடன் கொண்டாட சந்திரிகா - ரத்வத்த அரசாங்கம் ஆசைப்படுகின்றது. இந்த ஆசையைப் பூர்த்திசெய்ய சிங்களப்படைவீரர்க்கு இன்னும் இரண்டு மாதங்கள் மட்டுமே அவகாசமுள்ளது.

தமிழர் நிலத்தில் அரசியல் - இராணுவ யதார்த்தத்தை அளந்தறிவதற்கு, சிங்கள ஆட்சியாளர்கள், எப்பொழுதும் சரியான அளவுகோல்களைப் பயன்படுத்தியதில்லை. இப்போதும் அதுதான் நடக்கின்றது.

ஜயசிக்குறும் நடவடிக்கை அரைவாசிக் கட்டத்தை அடைய முன்னரே அதற்கு ஆட்பற்றாக்குறை ஏற்படத் தொடங்கிவிட்டது. சிங்களத்தின் இராணுவப் பேச்சாளர் அதை ஒப்புக்கொண்டுள்ளார். கிழக்கு மாநிலத்தில் இருந்து மேலும் - மேலும் படையினர் ஜயசிக்குறியிக்காக ஏடுக்கப்படுகின்றனர். தெற்கில் இருந்தும் துருப்புக்கள் நகர்த்தப்படுகின்றன. குடாநாட்டில் இருந்தும் படையினர் வன்னிப்போர்முனைக்கு அனுப்பப்படுகின்றனர். இவ்விதம் ஜயசிக்குறியின் ஆட்பதவை அளவு கடந்துள்ளது. ஆனால், இந்தப்பிரச்சனையை சிங்களப் படைத் தலைமை கருத்தில் எடுக்காது - புலிகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ளதாக அது நம்பும் இராணுவப் பிரச்சனைக்கே முக்கியத்துவம் கொடுத்து - நிலைமையை மதிப்பிட விரும்புகின்றது.

இதேவேளை, ஜயசிக்குறியிக்கு ஒரே ஒரு குறிக்கோள் மட்டுமே உள்ளதாக, அரசாங்கம் காட்டிக்கொள்கின்றது. அதாவது, வவுனியா - கிளிநொச்சி பாதையைக் கைப்பற்றுவதே அதுவாகும். ஆனால், மூழுப்பலத்தையும் ஒன்றுதிரட்டி பாதையைக் கைப்பற்றினாலும் அதைத் தொடர்ந்து பாதுகாக்கவேண்டிய இராணுவப்பணியை படைத்தலைமை சிறியதொரு வேலையாகப் பார்க்கின்றது. ஏனென்றால், பாதையைக் கைப்பற்றி முடிக்கும்போது புலிகளும் அழிந்துவிடுவார்கள் என்று அது நம்புகின்றது.

பாதையைக் கைப்பற்றினால் ‘புலிகளின் கதை முடிந்துவிடும்’ என்று எந்த இராணுவ அளவுகோலை வைத்து, அவர்கள், அளந்து பார்த்து எதிர்வு கூறுகின்றார்களோ தெரியவில்லை.

தங்கத்தை பலசரக்குக் கடைத் தராமல் வைத்து நிறுப்பதுபோல விடுதலைப் போரை மரபுப் போர்த்தராமல் வைத்து மதிப்பிட அரசு விரும்புகின்றது. இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன்னர், வியட்நாம் மண்ணில், அமெரிக்கா வீட்டம் தவறாப்போல - பத்துவருடங்களுக்குமுன், தமிழ்நிலத்தில் இந்தியா இழைத்த தவறாப்போல சிங்கள அரசாங்கமும் மதிப்பீட்டுத் தவறியமைத்து வருகின்றது.

அனைத்து ஆக்கிரமிப்புப் படைகளையும் போல சிங்களப்படைத்தலைமையும் மரபுப்போர் மனதிலேயே இருந்தபடியே சிந்திக்கின்றது. அவர்களைப் பொறுத்தவரை இது தவிர்க்கமுடியாதது. எல்லாம் முடிந்தபின் பலவருடங்கள் கழிந்தபின்பே இவர்களுக்கு மறுசிந்தனை ஏற்படும். ஒரு அரசுப்படை தோல்விகளைத் தொடர்ச்சியாகத் தழுவும்போது அந்த அரசாங்கம் கவினடுவிடுவது சாதாரணவழமை. இதபோல, ஒரு விடுதலைச்சேனை சில பின்னடைவுகளைக் காணும்போது குறித்த மக்கள் அந்த விடுதலை இயக்கத்தை நிராகரித்து விடுகின்றனர் என்று தவறாகக் கணிப்பீட்டு - தமது ஆசைப்படி எதிர்வு கூறல்களைச் செய்கின்றனர். அதிகளவு நிலங்களை ஆக்கிரமிக்கும்போது - போக்குவரத்துப் பாதைகளைக் கைப்பற்றும் போது - முக்கிய சத்தினை, பாலங்களைக் கைப்பற்றும்போது ஒரு மரபுப்படை கிழிவது அதன் குணம்சம். சிங்களப்படைகளும் அத்தகைய மனதிலையுடனே இருக்கின்றன. ஒரு விடுதலை இயக்கத்துடனான போரைப் பொறுத்தவகையில் அந்த மரபுபுழி கிழிச்சி சிறிது காலமே நிலைக்கும்.

ஜயசிக்குறும் நடவடிக்கை மிகவும் மந்தகதியில் நடைபெறுகின்றது என்பது அனைவரும் அறிந்த விடயம். ஆனால், இதை ஜயசிக்குறியின் நகர்வுத் தந்திரமாகக் கொள்ளக்கூடாது. உண்மையில் ஜயசிக்குறியின் சமர்த்தந்திரம், வேகமும் - பேராசையும் (Speedy and Ambitious) நிறைந்ததாகவே இருக்கின்றது.

இந்தியப் படையுடன் சண்டைமூண்டால், புலிகளை அழிக்க எவ்வளவு ‘காலமெடுக்கும்’ என்ற, இந்திய அரசியல் தலைமையில் வினாவுக்கு ஒரு மாதத்தில்; என்று அதன் இராணுவத்தலைமை உறுதியளித்தது. சண்டைமூண்டது, ஒன்று - ஒன்றரை மாதத்தில் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றியது; ஆனால் புலிகளை அழிக்க முடியவில்லை. புலிப்படையின் தளப்பகுதி யாழ்ப்பாணம் என்று, மரபுப் போர்வழிச் சிந்தனைமுறையில் இந்திய இராணுவத்தலைமை

சிந்தித்து, யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றினால் புலிகளை அழிக்கலாம் என்று தவறாக மதிப்பீட்டு - எதிர்வு கூறவில் தவறியமைத்தது.

ஒப்பறேசன் ‘பவான்’ என்று அழைக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணச் சமரில் இந்திய இராணுவத்தலைமை இழைத்த மதிப்பீட்டுத்தவறை, அகைத் தொடர்ந்துவந்த வன்னிச்சமரில் திருத்தமுயன்றது.

‘செக்மேற்’ சமரை இந்தியப்படைகள் திட்டமிட்டே நடாத்தின. கனமுனையிலேயே தலைமையகத்தை (நித்திகைக்குளம்) அமைத்தபடி சமரை படைத்தலைமை நெற்படுத்தியது. மெதுவாக - அதேவேளை உறுதியாக (Slow and Steady) என்ற சமர்த்தந்திரத்தை சண்டைகளில் கடைப்பிடித்தது. சிறு - சிறு ஓய்வுகள் என்ற அடிப்படையிலே செக்மேற், சுமார் பத்து மாதங்கள் நடைபெற்றது. முடிவு... உலகின் முதல்தர கெரிச்சலாத்தலைவன் என்ற புகழாரம் தலைவர் பிரபாகரனுக்கு கிடைத்தது.

நம்பிக்கையை சிங்களதேசம் வெளியிட்டுள்ளது.

ஜயசிக்குறும் நடவடிக்கை மிகவும் மந்தகதியில் நடைபெறுகின்றது என்பது அனைவரும் அறிந்த விடயம். ஆனால், இதை ஜயசிக்குறியின் நகர்வுத்தந்திரமாகக் கொள்ளக்கூடாது. உண்மையில் ஜயசிக்குறியின் சமர்த்தந்திரம் வேகமும் - பேராசையும் (Speedy and Ambitious) நிறைந்ததாகவே இருக்கின்றது. வவு - கிளி. பாதையை ஒரு மாதத்திற்குள் கைப்பற்றிவிடலாம் என்பதுதான் படைத்தலைமையின் முன்னைய எதிர்பார்ப்பு. அதாவது, வேகம், ஜயசிக்குறியின் திட்டமிடலில் முக்கிய அம்சமாக இருந்தது. அதேவேளை, பாதையை அமைத்து - புலிகளை அழித்து - போராட்டத்தை ஒழித்து - வடக்கை தெற்குடன் இணைத்து... என்று டல்வேறு ஆசைகள் ஜயசிக்குறியின் இவட்சியங்களாக இருக்கின்றன.

வன்னிப்போர்க்களத்தில் நிதானமாகச் சண்டையிட்ட இந்தியப்படையே தோல்வியுற்றத் திரும்பியது. ஆனால், வேகத்தையும் பேராசையையும் அடிநாதமாகக்கொண்ட ஜயசிக்குறும் நடவடிக்கையில், சண்டையிடும் சிங்களப்படைகள், காலகதியில், படுதோல்வி காணப்போவது உறுதி.

அடுத்த வருடம் மாசி மாதத்திற்கு முன்னர் புலிகளை அழித்து போர் ஓய்வுக்கு வரும் என்று ரத்வத்த கூறுகின்றார். அடுத்தவருட முடிவுக்குள் போர் நின்று, அமைதி வந்துவிடும் என்று சந்திரிகா அம்மையார் நம்புகின்றார். புலிகளை முற்றாக அழிக்க இன்னும் முன்று - நான்கு வருடங்கள் செல்லும் என்று இராணுவத்தளபதி தருவத்த தெரிவித்துள்ளார்.

உண்மையில் இவையெல்லாம் இவர்களின் கூற்றுக்களோ அல்லது எதிர்வு கூறல்களோ அல்ல. மாறாக, இவர்களின் ஆழ்மன ஆசைகளே அவையாகும்.

கூருவீட்டுக் கூருபாயும் இராணுவ நடவடிக்கை

தமிழகத்திலிருந்து போரிடக்கூடிய பொருள்களை, ஐ. தே. க. அரசாங்கமும் - பொ. ஐ. மு. அரசாங்கமும் இருவரே போர்முறைத் திட்டங்களை வைத்திருக்கின்றன.

வடக்கைவீட, ஐ. தே. கட்சியினர், கிழக்கிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருந்தனர். கிழக்கை முதலில் வெற்றிகொண்டு அதை சிங்களவர் பகுதியாகமாற்ற ஆசைப்பட்டனர். குடியேற்றத்திற்கு வாய்ப்பான நிலவளமும் - மற்றும் - தமிழகக் குச்சொந்தமான நீண்டகடல் எல்லைகளை அபகரிக்கும் கனவும், அவர்களின் ஆசைக்கு அத்திவாரமாக இருந்தன. அத்துடன், கண்டி இராச்சியத்தின் பகுதியாகவே கிழக்கு இருந்தது என்ற, பேரினவாதிகளின் உரிமை கோரலும் - கிழக்கிற்கு - முன்னுரிமை கொடுக்க ஐ. தே. கட்சியினரைத் தூண்டியிருக்கலாம்.

ஐ. தே. கட்சியின் ஆட்சிக்காலத்தில் நடைபெற்ற முதலாம், இரண்டாம் ஈழப் போர்க்காலத்தில் - தமிழ் இனப்படுகொலை - கிழக்கிலேயே தீவிரமான முறையில் நடைபெற்றதையும் இங்கு சுட்டிக்காட்டுவது பொருத்தமானதே.

இதேசமயம், கிழக்கைவீட, பொ. ஐ. மு. அரசாங்கத்தின் போர்முறைத்திட்டம், வடக்கிற்கே அதிக முன்னுரிமை கொடுத்தது. தமிழர் போராட்டத்தின் உயிர்நாடி வடக்கில் இருக்கிறது! என்று அது கருதுகின்றது. எனவே, வடக்கை முழுமையாக ஆக்கிரமித்து, உயிரைப் பிடுங்கி எறிந்து, போராட்டத்தைக்கொல்ல - அது எத்தனிக்கின்றது. இது வெற்றிகரமாக நடந்தால் ஒரு அணிநடைபோல நடந்து, கிழக்கை அபகரிக்கொள்ளலாம் என்று அது கணித்து வைத்திருக்கின்றது.

முன்றாம் ஈழப்போர் தொடங்கியதும், அதாவது, பொ. ஐ. முன்னணி அரசின் போர் தொடங்கியதும், கிழக்கில் பல படை முகாம்களை முடி - அந்தத் துருப்புக்களை வடக்கிற்கு சுப்பலேற்றியது. அதையே தொடர்ந்தும் செய்துவருகின்றது.

ஐயசிக்குறைய நடவடிக்கைக்கு, இன்று, ஏற்பட்டுள்ள ஆட்பற்றாக்குறையை நீக்க, மீண்டும், கிழக்கில் இருந்து துருப்புக்களை எடுக்க, அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது.

அண்மைக்காலங்களில் - சிறிதும், பெரிதும் - 44 படைமுகாம்களை - கிழக்கில் முடியுள்ளது என்று கொழும்புச் செய்திகள் தெரிவித்துள்ளன. இதனால் சுமார் 2300 ச. கி. மீ. பரப்பளவு நிலப்பகுதி ஆக்கிரமிப்பு அகன்ற பிரதேசமாக மாறியுள்ளது என்றும், இதில் கணிசமான பகுதி நிலம் கடற்கரையோரப் பகுதிகள் என்றும் அந்தச் செய்திகள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளன.

கிழக்கில் இருந்தும் - தெற்கில் இருந்தும் துருப்புக்களை நகர்த்தவிட்டாலும், ஐயசிக்குறையின் ஆட்கேவைப்பசி தீர்ந்தவிடப் போவதில்லை. இதனால், பல்வேறுபாதக விளைவுகளையும், அரசாங்கச் சந்திக்கப் போகலாம் நிச்சயம். பொ. ஐ. மு. அரசாங்கத்தின் போர்முறைத்திட்டம் "மாதனமுத்த" கதைபோலவே முடியப்போகின்றது. O

செய்தி செய்தி

கொழும்புக் குண்டுகள்

சீங்கள அரசைப் பொறுத்தவகையில் அது தலைநகரின் பாதுகாப்பிலேயே வட - கிழக்குப் போரின் தலைவிதி தங்கியிருக்கின்றது. என்று இராணுவ ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். ஏனெனில், போர்முயற்சிக் குறுகெனும்பாக விளங்கும் நிதிவளத்தைத் திரட்டும் அரசவர்த்தகம் கொழும்பை மையமாகக்கொண்டே செயற்படுகின்றது. போருக்குத்தேவையான வழங்கல் மையமும் கொழும்புதான். போரைநடத்துபவர்களின் செயற்படுகளமும் கொழும்புதான் என்பதெனினர்.

எனவே, கொழும்பு போர்க்களமாகினால் சிங்கள அரசின் போர் இயந்திரம் பெரும்பாதிப்பிற்குள்ளாகும். இது வட - கிழக்குப் போர்நிலைவர்த்தில் பாரிய தாக்கங்களை ஏற்படுத்தும். இவை காரணமாக, கொழும்பில் வெடிக்கும் குண்டுகள், சந்திரிகா - ரத்வத்த அரசாங்கத்தின் இராணுவக் கொள்கைக்கு எதிராக எய்யப்படும் அம்புகளாகவே அரசாங்கம் கருதும் என்பதெனினர் அவர்கள்.

வெடிக்கும் குண்டுகள் ஏற்படுத்திய தாக்கங்களைப்போலவே, குண்டுகள் வெடிக்கவும் இருக்கின்றன என்ற செய்திகள் கொடுக்கின்ற உள விசயப்பிதிகளும் - அதனால் எழும் விளைவுகளும் கடுமையானவை என்றும் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.

போரை நடத்துபவர்கள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மக்கள் (சிங்கள மக்கள்), போர் அனர்த்தங்களை தங்களது கண்களால் பார்த்து - அதன் கொடூரத்தை இதயத்தால் உணர்ந்து - பித்திரைந்த அவல் வாழ்க்கையை அனுபவிக்கும் போதுதான், போரை நடத்துபவர்கள் தட்டிக்கேட்கப்படும் சூழல் உருவாக்கப்படுகின்றது. போரைத் தங்களது படைகளால் வெல்லமுடியாத என்ற கையதார்த்தத்தையும் அந்த மக்கள் உணர்ந்த பின்னர்தான் மேற்குறித்த வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் நடக்கவாய்ப்பேற்படும் என்றும் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.

வியட்நாம் போரின்போது, அமெரிக்க மண்ணில் இவ்வாறுதான் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. போருக்கு யதேறிக்கொண்டு சென்றபோழுது போரை வெல்லமுடியுமா? என்று கேள்வியை அமெரிக்க மக்கள் எழுப்பினர். விரைவில் வெல்லலாம் என்ற பதிலை மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. ஆனால், போர் அனர்த்தத்தை அதாவது வியட்நாம் மக்களின் துயரத்தையும் - அமெரிக்க வீரர்களின் அவலத்தையும், அமெரிக்க புகைப்படப்பிடிப்பாளர்கள், கமராக்களுக்குள் அடக்கி, அமெ

ஹொங் - கொங் தீவுப் பணாமாக் கால்வாயும்

ஒரு காலத்தில் 'அபி' போதைப் பொருளைக்கொண்டு மயக்கி - பயமுறுத்திய சீன தேசத்தை, இன்று, எதனாலும் மயக்க முடியவில்லை. எதைக்காட்டியும் பயமுறுத்த முடியவில்லை.

கடலைக் கட்டியாண்டவர்கள், உலகையும் ஆளத்தகுதியுடையவர்கள் என்றிருந்த அன்றைய காலத்தை வல்லரசுகளான பிரிட்டனும் - போர்த்துகீசனும், தாம் எடுத்த சீனாவின் நிலப்பகுதிகளை திருப்பிக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

ஹொங் - கொங் தீவு, சீனாவிடம் கையளிக்கப்பட்டிருந்தது. போர்த்துகீசல் வசமிருக்கும் மெக்கோவ் (Mecca) என்ற தீவு, 1999 டிசம்பர் 1ல் சீனாவிடம் கையளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எனினும், தாய்வானை, தன்னுடைய மீண்டும் இணைக்கும் நாளை சீனா மிகவும் ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கின்றது.

படைபலத்தை வைத்து பேரம்பேசி சீனாவிடம் இருந்து நிலங்களை அன்றைய வல்லரசுகள் பெற்றன. பெரும் போது வல்லரசுகளாக இருந்த நாடுகள், திறம்படிக் கொடுப்போது சாதாரண நாடுகள் வரிசையில் வந்துவிட்டன. கொடுக்கும்போது மிரண்டு - பயந்து வாள் விருத்த சீனா கொடுத்ததைப் பெறும்போது வல்லரசாக நிமிர்ந்து நிற்கின்றது. ஒரு நூற்றாண்டில் நடந்த இந்த நிலமாற்றத்தை சீமைக்கள் பெருமையுடன் கொண்டாடுகின்றனர்.

இதேயுள்ளே, 1999 ஆம் ஆண்டு பணாமாக் கால்வாய், பணாமாக் அரிடம் கையளிக்கப்பட்ட இருக்கின்றது. 1914 இல் வெட்டி முடிக்கப்பட்ட இந்தக் கால்வாய் 81 கி. மீ. (51 மைல்) நீளமானது. கால்வாயின் பராமரிப்பும் - கட்டுப்பாடும் அன்றி இருந்து அமெரிக்கா விடமே உள்ளது. பகிச்சமுத்திரத்தையும், அத்திலாந்திக் சமுத்திரத்தையும் இந்த ஒருங்கிய கால்வாய் இணைத்தவிட்டு - கடற்பயணத்தை பல நூற்றாண்டுகளாக மைல்களால் குறைத்துவிடுகின்றது.

வல்லாதிக்க ஆன்மர், முதன்முதலில், கடலின் மடியில்தான் குடிக்கொண்டிருந்தது. சமுத்திரங்களுக்கிடையே தொடர்புகளை ஏற்படுத்த, செயற்கைக் கால்வாய்கள் வெட்டப்பட்ட பின்னர், வல்லாதிக்க ஆன்மாவின் நகர்வுத் திறன் அதிகரித்தது - கடலிலும் ஆழ் நெய்ண்டியது.

எனினும், 2 ஆம் உலகப்போரின் போது கமிசோக்களின் (தற்கொலைப்படை) துணையுடன் - பேன் துறைமுகம் மீது - ஐப்பான் நடாத்திய கடல் வழி வான் தாக்குதலால், கடற்பல ஆதிக்ககளைக் கலைந்தது. அதன் பின்னரே வான் பலத்தின் கலாநிக்கம், இராணுவ சக்திகளால் உணரப்பட்டது. அதனைத்தொடர்ந்து நட்சத்திரப் போர் முறையின் போர்ட்டி ஆரம்பித்தது. வல்லாதிக்க ஆன்மர், தனது புதிய குடியிருப்பிற்குத் தாவியது. எனினும் பனிப்போர் முடிந்தவுடன், போட்டியின்மையால் அது பரபரப்பை இழந்தது.

20 ஆம் நூற்றாண்டு முழுமையும் தனது கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருந்த கால்வாயை, பணாமாக் குடிக்கொடுக்க அமெரிக்கா எடுத்த முடிவுக்கு, பாதுகாப்பு உணர்வு பற்றி உறுதியான நம்பிக்கையை பிரதான காரணம், போட்டி வல்லரசு இல்லாமல் போனதுடன் அமெரிக்கநாட்டை அச்சுறுத்த, அமெரிக்கக் கண்டத்தில் எந்த ஒரு சக்தியும் இல்லை என்ற யதார்த்தமும், கால்வாயைத் 'துரைவார்க்க' அமெரிக்கா இவைத் தூண்டியிருக்கும், "இராணுவ நிதியாக கால்வாய் முக்கியமானது. ஆனால், அத்தியாகவியமான தல்ல" என்று அமெரிக்கத் தரப்பில் கூறப்பட்டுள்ளது. எனினும், கடலும் - வானும் வல்லாதிக்க ஆன்மாவின் தலையும் - உடலும்போல . O

ரிக்க மண்ணில் பரப்பியபோது போரை நடத்திய அமெரிக்க நிர்வாகம், அதன் மக்களாலேயே தட்டிக்கேட்கப்பட்டது. போரை வெல்ல முடியாத என்ற யதார்த்தம் ஒருபுறம் - தனது மக்களிடம் இருந்து எழுந்து - பரவிலகும் எதிர்ப்பு மறுபுறமாக நெருங்கிவர, அமெரிக்க அரசின் போர் உறுதி ஆட்கள்கண்டது. இறுதியில், போரில் இருந்து வெளியேறியது.

சந்திரிகா - ரத்வத்த தலைமையும், இப்போது, போர் வெற்றி பற்றிய செய்திகளையே சிங்கள மக்களுக்கு வழங்கிவருகின்றது. ஆயினும், அது ஒரு மகிழ்ச்சியான கற்பனை என்ற செய்தியை தலைநகரக் குண்டுகள் சிங்கள மக்களுக்குப் புலப்படுத்தலாம், அல்லது, புலப்படுத்த மேலும் சில காலம் எடுக்கலாம் என்று அவர்கள் எதிர்ப்பு கூறுகின்றனர்.

இதேவேளை, கொழும்புக்குண்டுகளால் சிறிதளக்காவின் அரசபொருளாதாரம் பெரிய பாதிப்பிற்குள்ளாகியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. O

விடுதலையும் வாழ்வும் ஒன்றே என்றான பின்?

வே. பாலமுமாரன்

இன்று சருவதேச அரசாங்கம் தமிழ் தேசிய இனச் சிக்கல் குறித்துள்ள விவகாரமாக உள்ளது என்பதில் எவருக்கும் ஐயமிருக்க முடியாது. இச் சிக்கலுக்கு எவ்வகையிலான தீர்வு முன்வைக்கப்படவேண்டும்? ஒற்றையாட்சியின் கீழான அதிகார கிள்ளிப்போடலா? இணைப்பாட்சி (சமவுடி) வழிவகையா? மட்டுப்படுத்தப்பட்ட கயாட்சியா? பிரிந்து போகும் உரிமையோடான விரிவான கயாட்சியா? பூரண விடுதலையா? என்பது பற்றி சருவதேச அரசியல் அரங்கினை இயக்குவிப்போருக்கு அதிகளவு கவனம் இல்லை என்பதிலும் எவருக்கும் ஐயமிருக்காது. உலகச் சிக்கல்களுக்கு பல்வேறு அரசியல் அடைமொழிகளோடான தீர்வுகளை பரிந்துரைக்கவோ அல்லது திணிக்கவோ முயலும் உலகிற்கு, எமது சிக்கலில் மட்டுமே கவனம் எட்டப்படாவிடையாக, இராசத்திர மொழியிலான நிலை அந்தைப் பிரயோகங்களாக மட்டுப்படுத்திவைத்து, ஆன்மைக்காலமாக அமெரிக்க சனாதிபதி உட்பட அமெரிக்க தரப்பு கூறி வருபவை இங்கு உதாரணம் காட்டத் தக்கன. "மோதலில் ஈடுபட்டிருக்கும் இருதரப்பும் பேச்சுக்களில் ஈடுபடவேண்டும். இதற்கு சந்திரிகா அரசு முன்வைத்துள்ள தீர்வுப்போதி துள் ஆரம்ப அடிப்படையாக அமையும் என நம்புகிறோம்"

பாற்றவுமே அரசுகள் அமைக்கப்படுகின்றன. ஆளப்படுவோரின் ஒப்புதலின் பேரிலேயே அரசுகள் அதிகாரம் பெறுகின்றன. எந்தவொரு அரசும் இந்த இலட்சியங்களை அழிக்கமுற்பட்டால், அந்த அரசுகளை மாற்றி அல்லது அழித்து புதிய அரசொன்றை நினைவ மக்களுக்கு முழு உரிமையுண்டு "

இந்த வாசகங்களின் அடிப்படையிலே தான், புலிகளை பயங்கரவாத அமைப்பாகியமைக்கு எதிராக, மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றத்திற்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மனுவினாலே என்ன கூறப்பட்டிருக்கின்றது? "தன்னாட்சியுரிமை அடிப்படையில் தனியான தாயகமொன்றை அமைப்பதற்கான ஆணையை, தமிழ் மக்கள், 1977 ஆம் ஆண்டே வழங்கி விட்டார்கள். அதன் அடிப்படையில் தமிழ் மக்களின் தன்னாட்சியுரிமைக்கான விடுதலைப் போராட்டத்தை புலிகள் மேற்கொண்டிருக்கின்றார்கள். மக்களின் ஆதரவும், தாங்குசக்தியும் இல்லாமல் ஆயுதப் போராட்டத்தை விரித்துக்கொண்ட எந்தவொரு கரந்தரையப் போராட்ட இயக்கமும் நிலைத்து நிற்க முடியாது என்பதற்கு வரலாறு சான்று. விடுதலைப் புலிகள் நிலையான தேசிய இராணுவமொன்றைக் கொண்டுவரக்கூடிய ஆவர்களிடம் கடற்படைப் பிரிவுமுண்டு. அவர்களது தேசிய விடுதலைப் படையணியில் பல்லாயிரம் விடுதலைப் போராடிகளும்; தகுதியானதும் தக்கபொறுப்பும் கொண்ட இராணுவக்கட்டளைக் கட்டமைப்பும்முண்டு; இராணுவ பயிற்சி வசதிகளும்முண்டு; நவீன ஆயுத முறைமைகள் அவர்கள் பழக்கத்திலிருக்கின்றன, பெருமளவு பிரதேசம் அவர்களது நிருவாகக் கட்டுப்பாட்டிலுண்டு; சிறிலங்கா இராணுவத்தோடு மரபுவழிப் போர் முறையிலே எதிர்த்துப் போரிடுவதற்கு தக்கதான செயலுடைத்திறனும் வளங்களுமுண்டு"

எனவே தமிழ் மக்கள் தமது உள்ளக்கிடக்கையை எப்போது, எவ்வாறு தெரியப்படுத்தினார்கள்? வரலாறு என்பது வசதிக்காக மறப்பதற்காக அல்லவே. 1977, 1985 இவ்வாண்டுகள் உலகிற்கு ஒங்கி ஒங்கிக்கும் அறை கூவலென்ன? "தமிழ்த்தேசம் தனது சுயநிருணய உரிமை அடிப்படையில் தனது தாக்கத்தில் தனது இறைமையை நிலைநாட்ட இப்போது முடிவு எடுக்க வேண்டும். இதனை சிங்கள அரசிற்கும் உலகிற்கும் தெரிவிக்க ஒரேபோரு வழி, தமிழர் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணியை ஆதரித்து நீங்கள் வாக்களிப்பதே" என தமக்கு கூறப்பட்டதை ஏற்று, தமிழ்மக்கள், 1977 யூலை பொதுத்தேர்தல் முடிவுகள் மூலம் "தாம் அளித்த ஒவ்வொரு வாக்கும் சிங்கள ஆட்சியிலிருந்து

மண்ணின் தாய்மை!

விடுதலைக் குழந்தைக்கு ஏங்கி தவித்தது மண் மடி. மண்ணின் ஏக்கல் உணர்ந்து நெகிழ்ந்தார்கள் மண்ணின் மனிதர்கள்.

குருதியிறைத்துக் குருதியிறைத்து உயிரணுக்களானார்கள் மண்ணின் மனிதர்கள். மண்ணின் மடி கனக்க அதன் கருப்பையில் உயிரணுக்கள் பள்ளிகொண்டன.

விடுதலைச் சிகையை சிருஷ்டிக்கும் உயிரணுக்கள்! உயிரணுக்களை ஏந்தி ஏந்தி விடுதலைசயக் கருத்தரித்தது மண்.

சினையுற்ற விடுதலைக்கு உரமுட்ட விடுதலைமீன் கருவறைக்கு ஓயாமல் விரைகின்றன உயிரணுக்கள்.

மண்ணின் வாளிப்பான தேகம் விடுதலை சூல்கொண்ட பூரிப்பில் சிவக்கிறது. மண்ணின் கருப்பையில் விடுதலைச் சிக அசைகிறது. தாய்மையில் புளிகிறது சிலிரிக்கிறது.

மலர்களின் நறுமணத்தையும் நீயங்களின் கடரொளியையும் ஆலமணிகளின் நாத ஒலியையும் காற்றில் செலுத்தி உயிரணுக்களின் கருணையைப் பாடுகிறார்கள் மண்ணின் மனிதர்கள்.

எஸ். உமாஜிபிரகாசன்

அப்படியானால், ஏன் புலிகளை அமெரிக்கா பயங்கரவாதிகள் பட்டியலிலிட வேண்டும்? சிங்கள அரசுக்கு எல்லா வகையிலும் உதவ வேண்டும்? எங்கிற கேள்விகள் இங்கே எழும். இது இரட்டை வேடமல்லவா என மக்கள் வினா அலைபுட்புகளும். எல்லா அரசுகளுக்கும் ஓரேயொரு நலன்தான் உண்டு, அதுதான் சொந்த நலன். பேறுதல், விடுதலைப் போராட்ட அமைப்புகளுக்கு இப்பட்டங்கள் கட்டப்படாவிட்டால், அவர்களுக்கும் ஐயம் ஏற்பட வேண்டும். இவ்வாறு முன்னர் பயங்கரவாதிகள் பட்டம் பெற்றோர், இத்தான் அமெரிக்க வெள்ளை மாளிகையில் விசேட விருந்தினராகும் தகுதி பெற்றோராகி விடுகின்றனர் என்பதையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய சங்கதிதான். இவையெல்லாம் ஒரு வகையான இராசத்திர அழுத்தங்களையாகின்றன. நவீன அரசியல் உலகின் சித்த விரையாட்டுகளாக இவை.

உலகின் இத்தகைய நடுவல், மழுப்பல் போக்கிற்கு சான்றாக, அண்மையில் பி. பி. சி. சருவதேச ஒலிபரப்பில் "கடின உரையாடல்" (Hard talk) என்ற நிகழ்ச்சிக்காக ரிம் செஸ் தியானன் என்ற அனுபவமிக்க செய்தியாளர் சந்திரிகா அம்மையாரைக் கண்ட செவ்வி அமைகின்றது. "தமது உரிமைகளை வாயிலாக கேட்ட தமிழ் மக்கள், 83 கரும் யூலையின் பின்னர் ஆயுதங்களால் கேட்கத் தொடங்கினர். அதில் நியா

வரலாற்றிலே மிகச் சரியானவற்றை மீடப் பிழையானவர்கள் தொடக்கிவைத்தமைக்கு சான்றுகள் தராளமாகவே உள்ளன. வரலாறானது, தொடக்கிவைத்தவர் பொருத்தமற்றவர் என்பதால் தொடக்கி வைக்கப்பட்டு அரும்பணியை புறம் தள்ளுவதில்லை. அதனை பொருத்தமானவர் கையிலே ஒப்படைத்துவிடுகிறார்.

முண்டு. ஆனால், நான் பதவியேற்றபின் தமிழ் மக்களின் நியாயமான கோரிக்கைகளுக்கு தீர்வொன்றை வைத்துள்ளேன். எனவே, இனிமேல் ஆயுதப் போராட்டம் அருத்தமற்றது. தமிழ் மக்கள் எனக்கு தெரியப்படுத்தியிருக்கின்றார்கள்; அவர்கள் என்று தீர்வை ஆதரிக்கின்றார்கள்; அமைதியாக வாழ விரும்புகின்றார்கள்; புலிகள் தமிழ் மக்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தவில்லை. தமிழ் மக்களிடையே புலிகள் ஒரு சிறுபான்மைக் குழு" என்றார் அம்மையார். எல்லாவிதமாக, வழமையல்லாத வினாக்களை கேட்கத் தயங்காத செபஸ்தியன், தமிழ் மக்கள் எவ்வாறு தமது உள்ளக்கிடக்கையை உங்களுக்கு தெரியப்படுத்தினர்? எங்கிற கேள்வியை வலியுறுத்திக் கேட்கவில்லை. கேட்டிருந்தால் செவ்வியன் போக்கே மாற்றியிருக்கக் கூடும்.

இப்போது செபஸ்தியன் மட்டுமல்ல, இந்த உலகமே கேட்காத, கேட்கத் தயங்கிய கேள்விகளுக்குக் கெல்லாம் விடை, உலக அரசாங்கமே விரைவில் நலிக்கப் போகின்றது அமெரிக்காவின் வாசிங்டனிலுள்ள அமெரிக்க மேன் முறையீட்டு (United States court of appeal) நீதிமன்றே இதற்குத் தளமாகப் போகின்றது. இன்றைய அமெரிக்கா எவ்வாற்றிருந்தாலும் - அன்று - ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு எதிராக போராடி, பெரும் போர் நடத்தி, குடியேற்ற வாதத்தால் சீரழிந்த நாடுகளுக்கு விடிவெள்ளியானது அந்த நாடு. பின்னர், அமெரிக்காவின் மூன்றாவது சனாதிபதியாகிய ஜோம்ஸ் ஜெபர்சன், தன் கையால் எழுதி, 1776 யூலை 4ஆம் திகதி வெளியிடப்பட்ட விடுதலைப் பிரகடனம் என்ன கூறியிருந்தது? "எல்லா மனிதர்களும் பிறக்கும் போது சமமானவர்கள். பிரிக்க முடியாத உரிமைகளைக் கடவுள் அவர்களுக்கு அளித்திருக்கின்றார். வாழ்வதற்கான உரிமை, சுதந்திரத்திற்கான உரிமை, வலமுடன் வாழ உரிமை என்பன இவற்றுள் சில. இவ்வுரிமைகளைப் பெறவும் அவற்றைக் காப்

தமிழ்தேசம் விடுதலை பெறுவதற்கான ஆணை" என்பதை மிகத்தெளிவாக சருவதேச சட்ட முறைமைகளின் அடிப்படையில் பிரகடனப்படுத்தினர். அம்மையார் இப்போது கதையை மாற்றுவதன் மருமம் எவருக்கும் புரியும். ஆனால் "நீங்கள் அளிக்கும் வாக்குகளால் நாம் இலங்கையின் தேசிய அலையின் உறுப்பினராகும் அதேவேளை தமிழ்முத்தின் தேசிய அவை உறுப்பினராக நாம் மாறுவோம். இந்த அவை தமிழ்முத்தேசத்திற்கான புதிய யாப்பை வரையும். இந்த யாப்பை செயற்படுத்தி, அமைதியானவழி முறைகளைக் கையாண்டால் அல்லது நேரடி நடவடிக்கைகள் அல்லது போராட்டம் மூலமோ தமிழ்முத்தின் விடுதலை அடையப்படும்." என உறுது கூறிய எம் முன்னாள் தலைவர்கள் இன்று என்ன செய்கின்றார்கள்? வரலாற்றிலே மிகச் சரியானவற்றை மிகப் பிழையானவர்கள் தொடக்கி வைத்தமைக்கு சான்றுகள் தராளமாகவே உண்டு. வரலாறானது, தொடக்கிவைத்தவர் பொருத்தமற்றவர் என்பதால் தொடக்கி வைக்கப்பட்டு அரும்பணியை புறம் தள்ளுவதில்லை. அதனை பொருத்தமானவர் கையிலே ஒப்படைத்துவிடுகிறார்.

மக்கள் தமது உள்ளக்கிடக்கையை உலகிற்கு அறிய வாய்ப்புக் கொடுக்காமல் அரசியல் சதி வலை பின்னப்படும் வேளையிது. எம் மக்கள் தெளிவுடனும் விழிப்புடனும் செயற்பட வேண்டிய தேரயிது. அன்று, தன்னாட்சியுரிமை தா என வரயால் கேட்டபின், கேட்டுப் பெறாதல் வாழ்வுரிமை அது போராடிப் பெறுவது என்பதை உணர்ந்த பின் ஏது குழம்பும்? விடுதலையும் வாழ்வும் ஒன்றே என்றான பின் விடுதலை யிலிருந்து வாழ்வை பிரிக்க முடியுமா? விதைகுழியின் தயிலும் பல்லாயிரம் மாவிரிகள் மண்புணர்த்தும் செய்தி இதுதான். "கண்ணிரண்டும் விற்புவரும் சித்திரம் வாங்குவதில்லை" அமைதிக்கு விலையாக யாரும் விடுதலையை விற்பதில்லை.

கட்ப்பொம்மன் காலத்தில் மட்டுமல்ல... எட்டப்பர்கள் இன்றும் இருக்கின்றனர்.

தமிழனே!

இன்னும் எத்தனை காலத்துக்கென்றுதான் கண்ணீர் வடிப்பாயோ? விழிநீர் உப்புடன் விருந்துண்பவனே! நரகிற் கிடந்துழலும் விதியை எவனடா எழுதினான் உன் தலையில்? விடுதலைக்காக நீ விழிநிறக்கும் போதெல்லாம் கடப்பிறப்பொன்றே உனக்குக் குழிபறிக்கும். நீ படைவைத்து அரசாண்ட காலத்தில் இன்று சந்திரனுக்குச் சென்று சாதனை படைத்தானே அவன் ஆடுகள் மேய்த்துக் கொண்டிருந்தான். செவ்வீர்தியணைக் கொன்று சிம்மாசனம் பிடித்தவன் இன்று "சர்வதேசப் பொலிஸ்காரன்" ஆகிவிட்டான். கோட்டைகட்டியாண்ட குலத்துக்குரிய நீமட்டும் மாட்டைப் பூட்டியே இன்றும் மண்ணைக் கிளறுகின்றாய். நீ கப்பலிலேறிக்க "கடாரம்" வென்றபோது ஜப்பான்காரன் "எக்ஸ்போ" நடத்தவில்லை. தமிழ்ச்சிங்களால் தட்டிக் கட்டித்தான் வாழிந்தான். என்னசெய்வது? எல்லோர் தலையிலும் பிரம்மன் கையால் எழுதினான். உன் தலையில் மட்டும் அழிக்கமுடியாதபடி ஆணியால் எழுதிவிட்டான். இடைக்கிடைதான் நீ எழுத்து வழக்கம் அப்போது கூட அடித்து விழுத்தப்படுவாய். அதுவும் அன்னியரால்ல... உன்னவரால், நீ தீயிர்ந்து கொள்ளும் ஒவ்வொரு நேரத்திலும் நெஞ்சுக்குப் பாய்கிறதே நெருப்புக்குண்டு. குண்டெறிபவன் வேறுயாருமில்லை கடப்பிறந்தவனென்பதைக் குறித்துக் கொள். கராம்பும், கறுவாவும் வாங்சத்தான் பிரங்கியோடு புறப்பட்டுவந்தான் வெள்ளைக்காரன். வந்தவனுக்கு உந்தன் வரலாறு தெரிந்ததும் வல்லமையைக் காட்டி வரி கேட்டான், பாஞ்சாலங்குறிச்சியில் மட்டும் ஒருவன் பணிய மறுத்தான். வெள்ளைக்காரனால் அவனை விழுந்த முடியவில்லை. பக்கத்திருந்த பாளையக்காரன் அவனும் தமிழன், அதுவும் உருத்துடைய உறவுக்காரன் காட்டிக்கொடுத்துக் கழுத்தை முறித்தான். வன்னியிலும் இதே வரலாறுதான். வெள்ளைக் கொக்குகளைக் கெதிராக கறுப்புக் காகமொன்று கச்சைகட்டியது. துரத்தித் துரத்தி கொக்குகளைக் கொத்தியது கட்டும். வன்னியனை வளைத்துப்பிடிக்க முடியவில்லை; காட்டிக் கொடுத்தது இன்னொரு காக்கை. அவனும் தமிழன் அதுவும் உருத்துடைய உறவுக்காரன். அத்துடன் முடிந்ததா அந்தவரலாறு? இல்வையே... இன்றும் தொடர்ிறது. எல்லோரின் தோள்களிலும் இன்று சூரியன் சுடர்கிறது. உன் தலையில் மட்டும் இன்னும் இருட்டுத்தான்; என்ன விதியடா உனக்கு? நீண்டகாலமாக நெடுமுச்செறிந்தபடி தட்டியெழுப்ப யாருமின்றிக் கட்டிலிற் கிடந்தாய். விடுதலைச் சிறகுதந்து உன்னைப் பறக்கவைக்கும் தேவகுமாரனொருவனைத் தேடிச் சேவித்தாய்.

காலம் உன்னைக் காத்திருக்க விடவில்லை. கையிற்த்தது ஒரு கைவிளக்கு. பிரபாகரன் என்ற பெயரைச் சமந்து வந்தது அந்த வல்லமை. துரிகளை எரித்தபடி தோன்றியது அந்தச் சுதந்திர நெருப்பு. அப்போதும் உன் தலையெழுத்து மாறவேயில்லை. அப்படியேதான் கிடந்தது அது. காலம் மாறியது, களங்கள் மாறியது, பெயர்கள் மாறியது, வரலாறு மட்டும் மாறவேயில்லை. எட்டப்பன், துரையப்பா என்றானான், காக்கை வன்னியன் கதிர்காமர் என்றானான். கூடப்பிறந்ததுகளை குழிபறிக்கும் தலையெழுத்தை எவர்தான் உனக்கு இல்லாமற் செய்வரா? பக்கத்து வீட்டுக்காரன் படலைதிறந்து வந்து "பூமாலை"யென்று பெரியரிசி போட்டபோதும் பிரபாகரன் தன்னந்தனியனாய்ப் போராடினான். இரவந்தாய்நாட்டின் இராப்பிச்சைக்காக "வரதராசப்பெருமான்" வாலை ஆட்டியது. தின்று முடித்ததும் சொந்தவீட்டிலேயே ஒன்றுக்கொன்று விட்டு அது ஒரிலாவுக்கு ஓடியது. இன்று நடிகள் மனைவியின் நாடகம் நடக்கிறது. ஒப்பணையில் மயங்கி எத்தனைபேர் கிடக்கின்றனர். பிரபாகரன் ஒருவன்தான் அரிதார முகத்தை அறிந்து கொண்டு காட்டு மரங்களிடையே களங்களை விரித்து பூட்டுடைக்கப் போராடுகின்றான். உயிர்விலை கொடுத்தபடி உண்மையும் சத்தியத்தைச் சலுகைவிலையில் விற்றபடி பொய்யமையும் சத்தித்துக் கொள்கின்றன. புதிய கண்ணோட்டப் பிரேம நிலவுகளும், வீரசிங்கத்துக்கு வெண்சாமரம் வீசும் ஆனந்தத்தையே சங்கரிப்பவர்களும், தேவ ஆனந்தத்துக்குத் தேவி குறிப்பவர்களும், கொள்ளைக்காரிக்குக் குடை பிடித்தபடி கள்ளத்தனம் செய்யும் கதிர்காம முருகர்களும் எல்லோரும் அம்மணமாக ஆடுகின்றனர். ஆடிவிட்டுப் போகட்டும். இது தலையெழுத்தென்று இருந்துவிடலாம். அறிக்கைகளும்லலவா அச்சிடுகின்றனர். சமீபத்தமிழர்களை ஈட்டுற வந்தவர்போல... இடைக்கிடை உற்சவமூர் த்திகளைப்போல... ஊர்கோலம் வேறு. இன்னொருவன் இருக்கின்றான். இவனே பெரிய எட்டப்பன். நஞ்சின் நிறம் இவனின் நாமம். பிடாரிக்குத் தலைவாரி விடுபவன்: தமிழனே! இன்னும் எத்தனை காலத்துக்கென்றுதான் கண்ணீர் வடிப்பாயோ? விழிநீர் உப்புடன் விருந்துண்பவனே! நரகிற் கிடந்துழலும் விதியை எவனடா எழுதினான் உன் தலையில்?

உயிர்ப்பு உணலக்களம்
* வியாசன்

சமீபத்தில் வெளியிடப்பட்ட, கரும் புலிகளின் உண்மைச் சம்பவத்தைக் கதையாக்கிகொண்ட 'தேசத்தின் புயல்கள்' வீடியோ திரைப்படத்தினதும், கரும்புலிகளின் உணர்வுகளுக்கு பாடல் களால் உரையெழுதும் 'தேசத்தின் புயல்கள்' பாடல் ஒலிப்பதிவு நாடா விளகும் மதிப்பீடுகள்.

'தேசத்தின் புயல்கள்' வீடியோ திரைப்படம்

ஹலி - முப்படைகளின் கூட்டுத்தளம். 30 சதுரமீட்டர் விஸ்திரணத்தில் அகன்று நீண்டு, பரந்து கிடக்கும் ஒரு பேரினவாதச் சிங்கம்.

சிறிலங்கா அரசு படைகளின் வட புலப் போரரங்கை கட்டுப்படுத்தும் மூளையாகச் செயற்படுகிறது அந்தப் பெருந்தளம்.

அந்தப் பெருந்தளத்தின் மையத்தில் அதன் இதயமாக இயங்கும் சிறிலங்கா விமானப்படையின் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தலைமையகம் அமைந்திருக்கிறது.

அதன் அருகிலுள்ள ஒரு பாதையில் தரித்து நிற்கும் விமானங்களை, தகர்த்தழிக்கும் நடவடிக்கை ஒன்றை மேற்கொள்ள திட்டமிடப்படுகிறது.

தாக்குதல் இலக்கை வேவு பார்த்து, தாக்குதலணி நகர்ப்பாதையை அமைத்து, வேவுப்புலிகளால் தாக்குதலுக்கான நாளும் குறிக்கப்படுகிறது.

அது ஒரு கரும்புலி நடவடிக்கை. தாக்குதலுக்கான திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு, அந்தக் கரும்புலி நடவடிக்கைக்கு ஏழு கரும்புலிகள் தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர்.

தாக்குதலுக்கான இறுதி ஒத்திகையை முடித்துக் கொண்ட கரும்புலிகள், தலைவர் பிரபாகரன் வழியனுப்பி வைக்க, வேவுப்புலிகள் வழிகாட்டிச் செல்ல, அவர்களின் இலக்கை நோக்கி நகர்கின்றனர்.

எதிரியின் காவலரண்களை ஊடுருவி, தங்களின் இலக்கைத் தேடி அந்த உயிராயுதங்கள் நகர்ந்து கொண்டிருக்கும் போது, எதிரியின் கண்களில் படர்வெடுகின்றனர். காணக்கூடாத இடத்தில் எதிரிகண்டுவிட்ட நடக்கூடாத அந்தச் சண்டை நடக்கிறது.

அந்தக் கரும்புலிகள் அணி சிதறுகிறது.

ஏழு பெருக்கென வகுக்கப்பட்ட தாக்குதல் திட்டத்தைச் செயற்படுத்த தாறுபேரே மிஞ்சுகின்றனர்.

தாக்குதல் இலக்கு உசாரடைந்து விடுகிறது. தாக்குதலை நிகழ்த்தாமல் தப்பி வெளியேறவதும் சாத்தியப்படாது. பிரதான கட்டளை யகத்தின் ஒப்புதலுடன் இலக்கை நோக்கி கரும்புலி வீரர்கள் நகர்கின்றனர்.

வானத்தளத்தின் முட்கம்பி வேலைகளை அறுத்து, நான்கு கரும்புலிகளையும் உள்ளே அனுப்பிவிட்டு, வழிகாட்டிச் சென்ற இரண்டு வேவுப்புலிகளும் திரும்புகின்றனர்.

வானத்தளத்தின் உள்ளே நுழைந்த கரும்புலிகள் இலக்குகளைத் தேடி அசைகின்றனர்.

ஒரு பாதையில் தரித்து நின்ற ஒரு உலங்கு வானூர்தி மீது (பெல் - 213) ஒரு கரும்புலியின் கையிலிருந்த 'லோ' முழங்க, பலாலித்தளத்தின் இதயத்தில் புத்தம் வெடிக்கிறது.

உலங்கு வானூர்தியின் பாதுகாப்புக் கெட உறுதிப்படுத்தப்பட்ட பவன் கவசவண்டி மீது இன்னொரு 'லோ' அதிர்கிறது.

'வானம் வீடியூக் நேரம் வரையும் சேவற்கோழி கூவும் - எங்கள் வாசல் வீடியூக் நேரம் வரையும் தேசப் புயல்கள் வீசும்'

இரண்டும் பற்றி எரிக்கின்றன.

அந்த முப்படைகளின் கூட்டுத்தளத்தின் இதயம் அதிர் - மூளை கலங்க - நான்கு கரும்புலிகளும் புத்த சந்தம் ஆடுகிறார்கள்.

சிறிலங்கா அரசுபடைகளின் வட புலப் போரரங்கை கட்டுப்படுத்தும், கட்டளை மையத்தின் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளையெல்லாம் தாண்டிச் சென்று, அதன் மூளைக்குச் சலவை செய்த கரும்புலிகளின் எண்ணத்தின் மிக்க மனவுறுதியையும், விடுதலைப் புலிகளின் போரியல் பிரமாணத்தையும் விழிகள் வீரித்து வீய்ந்தது உலகம்.

மயிர்க்கூச்செறியும் அந்த உண்மைச் சம்பவம் 'தேசத்தின் புயல்கள்' என்ற பெயரில் வீடியோ திரைப்படமாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

இரண்டாம் உலகப் போர் காலத்தில் நடைபெற்ற இப்படியான மயிர்க்கூச்செறியும் உண்மைச் சம்பவங்கள், பிற்காலத்தில் உலகின் புகழ் பெற்ற படநிறுவனங்களால் திரைப்படமாக்கப்பட்டு பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றன.

அதியூர் தொழில்நுட்ப உதவியுடனும், நிறைவான துறைசாரி ஊடக வசதியுடனும் தயாரிக்கப்பட்ட அந்தப் படங்கள் வெற்றி பெற்றன. ஆனால், ஒற்றைக் கமராவின் உதவியுடன், துறைசாரி ஊடக பற்றாக்குறைகளுக்கு மத்தியில் உருவாக்கப்பட்ட 'தேசத்தின் புயல்கள்' வீடியோ திரைப்படம், ஆங்கிலப்படங்களுக்கு நிகரான பரிமப்பெயர்ப்புடன், எங்களைப் பெருமைகொள்ள வைக்கிறது.

'தேசத்தின் புயல்கள்' வீடியோ திரைப்படத்தின் நெறியான்கை நோக்கி, பொ. தாசனின் கைவண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கிறது முரளியின் இசை, காட்சிகளோடு இழைந்து காட்சிகளுக்கு நிஜத்தன்மையைக்கொடுக்கின்றது. இம் திரை - பாண்டியன் படையணியும் நிதர்சனமும் இணைந்து தயாரித்து - வெளியீட்டுள்ள இந்த வீடியோ திரைப்படத்தில், இம் திரை - பாண்டியன் படையணியின் போராளிகள், கரும்புலிகளின் பாத்திரங்களுக்கு உயிரிகொடுத்து நடத்திடுகின்றார்கள்.

'தேசத்தின் புயல்கள்' வீடியோ திரைப்படம், தமிழீழ திரைப்பட வரலாற்றில் ஒரு பாய்ச்சல்.

'தேசத்தின் புயல்கள்' பாடல் ஒலிப்பதிவு நாடா

சூரிய அக்வினி புவிவந்து மீண்டதென பிழம்பாகிப் போகும் கரும்புலிகள்.

தேசத்தின் விடிவுக்காய் தேசத்தைப் பொடியாக்கும் தேசத்தின் புயல்கள்.

வெற்றுச் செறிகளுக்குள் ஆடங்காத கரும்புலிகளின் தியாகத்தையும், பகை சிலாக்கும் அவர்களின் வீரத்தையும், பூவினும் மெல்லிய அவர்களின் உணர்வுகளையும் பாடல்களாக்கி, 'தேசத்தின் புயல்கள்' என்ற பெயரில் பாடல் ஒலிப்பதிவு நாடா ஒன்று வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

'தேசத்தின் புயல்கள்' பாடல் ஒலிப்பதிவு நாடாவை விடுதலைப் புலிகள் கலை பண்பாட்டுக்கழகம் தயாரிக்க, இம்ராள் - பாண்டியன் படையணி வெளியீட்டுள்ளது. பல இசைக் கலைஞர்கள் ஒன்று திரண்டு தயாரித்த. ஒரு கூட்டு இசைக் கலையாக இந்த ஒலி நாடா விளங்குவது ஒரு முக்கிய அம்சமாகும்.

'தேசத்தின் புயல்கள்' என்ற இந்த பாடல் ஒலிப்பதிவு நாடா, இவ்வொரு கரும்புலி வெடிக்கும் போதும், இந்த தேசம் விடிவை நோக்கி ஒவ்வொரு அடியாக முன் வைக்கிறது என்பதை அடிநாதமாகக் கொண்டுள்ளது.

வண்ண வண்ணக் கணவுகள் ஊற்று வயதின் ஊற்றுக் கண்ணை அடைத்துவிட்டு, தமிழீழம் என்ற தலைவனின் ஒற்றைக் கலையை நெஞ்சிலும், வெடி மருத்தை நாடி, நாளங்களிலும் திரிபிச் சென்று, வெடித்துச் சிதறும் இந்த வீரத்தை மனிதர்கள், தாய்நிலத்தின் மீது கொண்ட தாளாத காதலை, தம் இனத்தின் மீது கொண்ட பாசத்தை, வரித்துக் கொண்ட இலட்சியத்தின் மீது கொண்ட உறுதியை மெய்சிலிர்த்தும் இந்தப் பாடல்கள் உணர்த்தி நிற்கின்றன.

மனித உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தும் வண்ணக் குறியீடுகளால் வரைந்தணர்ந்த முடியாத கரும்புலிகளின் உணர்வுகளை, 'காற்றின் திராத பக்கங்களில்' தேசத்தின் புயல்கள் என்ற இந்த

ஒலித்தாரிகை வரைந்து செல்கின்றது.

இந்தப் பாடல்கள், தேசத்தின் மீதான பற்றுணர்வை, ஆக்கிரமிப்பிற்கெதிரான விடுதலைப் புணர்வை ஊட்டுகின்றன. போரால் இழந்தவற்றை, போரால் ஈடுசெய்யவும், - பற்கொடுத்தவற்றை பறித்தெடுக்கவும் முனைப்புட்கொள்ளவும் உணர்வுகொள்ளவும் கலை வடிவமாக ஒலிக்கின்றன.

தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தை வீறுகளான வைக்கும் கலை இலக்கியப் படைப்புக்களில், ஒலிப்பதிவு இசை நாடாக்களாக வெளிவரும் தாயக விடுதலைப் பாடல்களுக்கு கணிசமான பங்கு - மனிதனுடைய உணர்வுகளைத் துள்ளுவது இசைக்குரிய சிறப்பு லட்சணம். இந்த இசைப் பாடல்கள், நாம் வாழும் காலத்தை சரித்திரம் படைக்கும் எம் இனத்தின் வீரத்தை, எதிரி எமக்கு இழைக்கின்ற அவலத்தை, விடுதலைவரை வென்றெடுக்க நாங்கள் செய்கின்ற அளப்பரிய தியாகத்தை - அணைத்தையும் கொண்டிருப்பதால் எவ்வொரு இதயத்திலும் இடம் படித்து, அவர்களின் உணர்வுகளோடு ஒன்று விடுகின்றன. காலதகர்ப்பில், பாடல்கள் ஏறபுத்துகிற மனவெழுச்சிகளால் அவர்களின் சந்தையல் விடுதலைத் திபற்றிக் கொள்கிறது.

உணர்ச்சி மீது கவிதை வரிகளும், இசையும் இழைந்து உருவாகும் இசைப் பாடல்களுக்கு எப்பொருள் வரிகளிலும் சிறப்பாக சிறப்பாக பாடல்களால் சிறப்பாக இடம் படித்து, அவர்களின் உணர்வுகளை விடுகின்றன. காலதகர்ப்பில், பாடல்கள் ஏறபுத்துகிற மனவெழுச்சிகளால் அவர்களின் சந்தையல் விடுதலைத் திபற்றிக் கொள்கிறது.

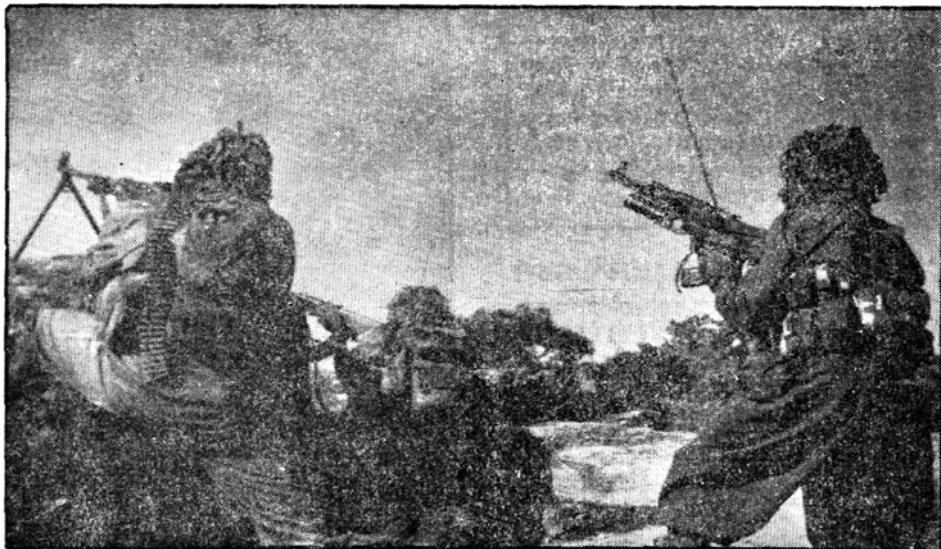
ஒலிப்பதிவு இசைநாடா இலக்கியம் என்று வகப்படுத்தும் அளவுக்கு, எழுத்து விடுதலைப் போராட்டத்தில் இசை நாடாக்களின் பங்கு போற்றத்தகுரியதாக உள்ளது. அந்த வகையில் 'தேசத்தின் புயல்கள்' என்ற இந்த ஒலிப்பதிவு இசை நாடா, அதன் பங்கை செவ்வனே செய்யும் என்பது திண்ணம்.

பயங்கரவாத இயக்கங்களின் பட்டியல் ஒன்றை கடந்த ஒக்டோபர் 8 ஆம் திகதி அமெரிக்க வெளியுறவுச் செயலர் வெளியிட்டிருந்தார். முப்பது இயக்கங்கள் அந்தப் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. புலிகள் இயக்கமும் அதில் ஒன்றாகும்.

கடந்த 25 வருடகாலமாக தமிழரின் சுதந்திரப் போராட்டத்திற்கு தலைமை தாங்கி - முன்னெடுத்துச் செல்லும் புலிகள் இயக்கத்தை இவ்வீதம் பயங்கரவாத இயக்க வணக்கள் அடக்கிய அமெரிக்க அரசாங்கத்தின் செயல் நழுத்த தமிழரை வேதனைக்குள்ளாக்கியுள்ளது. உரிமை கொடுக்க மறுக்கும் ஒடுக்குறையாளர்களை தட்டிக்கொடுத்துப் போராட்டிவிட்டு, உரிமைகேட்டுப் போராடியவர்களை பயங்கரவாதிகள் என்று பட்டம் தட்டி, அவதூறு செய்யும் துண்டியல் நாடகத்தை அமெரிக்க அரசாங்கம் அரங்கேற்றியுள்ளது.

எனினும், உலகின் தேசிய இன வீடுதலைப் போராட்ட இயக்கங்களின் வரலாற்றைக் கருத்தில் எடுத்துப்பார்த்தால், புலிகளுக்கு எதிராக அமெரிக்க அரசாங்கம் எடுத்தள்ள இந்த அவதூறு நடவடிக்கை புதியதொன்றாகத் தென்படாது.

உலகின் பிரபலமான தேசிய வீடுதலை இயக்கங்களான பாலஸ்தீன வீடுதலை இயக்கம் மற்றும் ஐரிஸ் குடியரசு இராணுவம் போன்றவையும் இவ்வீதம் அமெரிக்க அரசாங்கத்தால் பயங்கரவா

திரைமறைவில் வேலைசெய்கின்றார் என்ற உண்மையை சர்வதேச சமூகம் காணத்தவறியது. இந்த உண்மையை புலிகள் இயக்கம் அம்பலப்படுத்த முயன்ற போது, சர்வதேசரீதியாக, புலி எதிர்ப்புப்

னர் என்றும் பொய்ப்பிரச்சாரங்களில் ஈடுபடுகின்றது.

இந்த வீசம்பிரச்சாரங்களுக்கு அமெரிக்க அரசாங்கமும் பலியாகி விட்டது என்ற உண்மையையே, புலிகள் இயக்கத்திற்கு எதிரான அதன் நடவடிக்கை புலப்படுத்துகின்றது. தமிழர் தரப்பு நியாயங்களை செலீமடுக்காமல் - 50 வருடங்களைக் கொண்ட தமிழர் போராட்ட வரலாற்றைக் கருத்தில் எடுக்காமல், அமெரிக்க அரசாங்கம், ஒரு தலைப்பட்டசமாக முடிவெடுத்து - புலிகள் இயக்கத்தை குற்றவாளிக் கூண்டில் நிறுத்தியுள்ளது.

பயங்கரவாத இயக்கப்பட்டியல் வெளியான அன்று, அதைக் குறிப்பிட்டு அமெரிக்க ஜனாதிபதி கிளிங்டன் ஆற்றிய உரையில் - - -

“இன்றைய செய்கை மூலம் ஒரு தெளிவான செய்தி உலகிற்கு வழங்கப்படுகின்றது. அதாவது, மாற்றத்திற்கான வழிமுறை, வன்முறையும் - பயங்கரமலல; மாறாக, பேச்சுவார்த்தைகள் மற்றும் திறந்தமனதுடன் நடைபெறும் கருத்தினக்கங்களுக்கு கூடாகவே அது நடைபெற வேண்டும்” என்று வலியுறுத்தியுள்ளார்.

அமெரிக்க ஜனாதிபதியின் இந்த அணுகுமுறை ஆலோசனையை, தமிழ் இனம் உதறித் தள்ளியிருந்ததா? என்ற கேள்வியை எழுப்பி - விடைகாண வேண்டிய தேவை உள்ளது.

அரைநூற்றாண்டுகால வரலாற்றைக் கொண்ட தமிழரின் உரிமைப்போராட்டத்தில், சுமார் 30 வருடங்களை சமாதான வழிமுறைமூலம் உரிமைபெற, அது, செலவிட்டிருந்தது. சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் உரிமை தருவதுபோல நடித்து, தமிழர் தரப்புடன் உடன்பாடுகள் செய்தனர். பின்னர், தாமே அவற்றைக் கிழித்தும் எறிந்தனர். இந்த நிலையில் தமது தரப்பு கோரிக்கைகளை வலியுறுத்திக் கூறுவதற்காக, தமிழ்க்கள், அமைதிவழிப் போராட்டங்களை நடத்தினர். இவை, சிங்கள ஆட்சியாளர்களை சீற்றங்கொள்ள வைத்தது. விளைவு, அரசு பயங்கரவாதம் கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்டது. தமிழர்நிலத்தில் இராணுவ - பொலீஸ் அராஜகம் தலைவீர்த்தாயது.

சிங்கள ஆட்சியாளர்களின் அரசியல் மொழி வன்முறையாக அமைய, தவிர்க்க முடியாத வகையில், எதிர்வன்முறை சிறப்பெடுத்தது. இத்தகைய புறத்துலிலேயே புலிகள் இயக்கம் தோற்றங்கொண்டது. அரசியல் உரிமைகளை பெற்றுக்கொள்ளும் வழிமுறையாக ஆயுதப்போராட்டத்தை அது வரித்துக்கொண்டது. ஆகவே, “பேச்சுவார்த்தைகள் - கருத்தினக்க வழிமுறைகள்” காலாவதியாகிப்

தவறான இலக்கும் தப்பான கருத்துக்களும்

தல் பட்டம் தட்டப்பட்ட வீடுதலை இயக்கங்களையாகும். இம்முறை, அமெரிக்காவின் குறிவைப்பிற்குள் புலிகள் இயக்கமும் சிக்கியுள்ளது.

சந்திரிகா அம்மையார் ஆட்சிபீடமேறிய காலத்திலிருந்து சிங்கள அரசின்

மக்கள்களம்

ஒடுக்குறையாப்பண்பிற்கு மறைப்பு முறையில் பணி கச்சிதமாக நடந்து வருகின்றது. ஆட்சியைப் பிடிப்பதற்காக சந்திரிகா அம்மையார் வைத்த சமாதான கோசமும் - ஏனைய சிங்கள ஆட்சியாளர்களைவிட தீவின் இனப்பிரச்சனை பற்றி யதார்த்தமாகப் பேசிய வீதமும் - உலக அரங்கில் அம்மையாருக்கு சமாதான தேவதைத் தோற்றத்தை வழங்கின. வன்முறை அரசியலுக்கு தனது தந்தையையும் - கணவனையும் பறிகொடுத்த ஒரு அபலைத்தாய், உள்நாட்டுப் போரில் சிக்கித்தவிக்கும் இவங்கைத்தலில் சமாதானத்தை ஏற்படுத்தப் போகின்றார் என்ற நம்பிக்கையை, அவை, உலகிற்கு வழங்கின.

ஆனால், சமாதானத்தை ஏற்படுத்துதல் என்ற போர்வையில் தமிழரின் தேசிய இன அபிவிருத்திகளை ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு, தமிழரின் உரிமைப்போரை நசுக்க

பிரச்சாரத்தை சந்திரிகா அரசாங்கம் கட்டவிழ்த்துவிட்டது.

தனது அரசாங்கத்தை சமாதானத்தின் தூதன் போலவும் - புலிகள் இயக்கத்தை சமாதானத்தின் வீரோதி போலவும் சித்தரித்து வருகின்றது.

தனது அரசாங்கம் போரை நிறுத்தி இனப்பிரச்சனையை பேசித்தீர்க்கும் உறுதியுடன் இருக்கின்றது என்றும் - ஆனால் புலிகள் போரைத் தொடரவே விரும்புகின்றார்கள் என்றும் பிரச்சாரம் செய்கின்றது.

தனது அரசாங்கம் தமிழ் - சிங்கள இனப்பிரச்சனைக்கு ஒரு நீதியான தீர்வுத்திட்டத்தை முன்வைத்துவிட்டதுபோலவும் - அதை ஏற்று அமைதிப் பேச்சு மூலம் ஜனநாயக அரசியலுக்கு வரலாறு, புலிகள், தொடர்ந்தும் பிடிவாதமாக போர் அரசியலிலேயே நம்பிக்கை வைத்துள்ள

இனவெறி கக்கும் பிக்குகள்!

- ஒரு வெளிநாட்டுச் செய்தியாளரின் அனுபவம் -

“**மீட்போன்**” என்ற பெயருடைய ஒரு வெளிநாட்டுச் செய்தியாளர் சிறிலங்காவுக்கு விஜயம் செய்து - இனவெறிப்பிடித்த பிக்குகளின் அரசியல் செயற்பாடுகளை - வெறித்தனமான கருத்துக்களை “**தென்சீன மோனியின் போஸ்தர்**” என்ற பத்திரிகையில் (ஒக்டோபர் 8, 97) கட்டுரையாக எழுதியிருந்தார். அதில் இருந்து சில பகுதிகளை இங்கே தருகின்றோம்.

“**மடுலுவேவெ சோபித்**” என்ற இந்த இனவெறிப்பிக்கு சிறிநாகவிகாரையின் தலைமைக்குரு. சிறிலங்காவின் பௌத்த மத பீடத்தில் உள்ள தீவிரவாத பிக்குகள் மத்தியில் இவரின் புகழ் மேலோங்கி வருகின்றது. அண்மையில் ஹொங் - கொங், சினாலிடம் கையளிக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சியில் பௌத்த சமூகத்தின் பிரதிநிதியாக சோபித் தேரர் கலந்து கொண்டிருந்தார். அந்தநேரத்தில் அவரின் அரசியல் செயல்பாட்டுக்கு உள்ளது.

இனப்பிரச்சனைபற்றி இச் செய்தியாளருடன் தேரர் உரையாற்றினார். “**இது தமிழர் பிரச்சனையோ! இனப்பிரச்சனையோ! அல்ல. இது ஒரு பயங்கரவாத பிரச்சனை. ஜே. வி. பிரியா எப்படி முன்னைய அரசாங்கம் அழித்ததோ, அதே வழிமுறையைக் கையாண்டு இதை யும் ஒழிக்க வேண்டும்.**” சில நூற்றுக் கணக்கான ஜே. வி பிரியரை அழிக்க 30,000 சிங்களவர்களை பிரேமதாசா அரசாங்கம் கொன்றது. அந்த வழிமுறையை வட, கிழக்கில் அமுல்படுத்தும் படி தேரர் கேட்டிருந்தார்.

தமிழர்கள் போராட்சமாக நடத்தப்படுகின்றார்கள், அடக்கப்படுகின்றார்கள் என்ற பொதுவான உண்மையைக்கூட இந்த வெறிப்பிடித்த பிக்கு-சோபித் தேரர் - ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அவர் கூறுகின்றார், “**தமிழர்கள் தான் பிரச்சனையைத் தொடக்கினார்கள். அதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சிங்கள பௌத்தர்கள் மட்டுமே. ஏராளமான சிங்களவர்களை - பிக்குகளை, தமிழர்கள் கொன்றார்கள். 23 000 சிங்களவர்களை அகதிகளாக்கினார். ஆனால், தமிழர்களுக்கு நாங்கள் எந்தத்தீங்கும் இழைக்கவில்லை.**”

வேறொரு பிக்கு இவ்விதம் செய்தியாளருடன் அரசியல் கதைத்துள்ளார். “**சிறிலங்காவை ஒரு பல்லினநாடு - பல மதங்களை யுடைய நாடு என்று யாராவது அழைத்தால் எனக்கு கோபம் பொத்துக் கொண்டிருக்கின்றது. உண்மையில் சிறிலங்கா ஒரு பௌத்த - சிங்கள நாடு. இது, ஒரு நாடு - ஒரு மக்களாகவே இருந்துவருகின்றது**” என்று சந்திரிகா அம்மை

போரள நிலையிலேயே தமிழரின் உரிமைப் போராட்டம் ஆயுதவழியை நாடியது. இந்த வரலாற்று உண்மையை அமெரிக்க அரசாங்கம் புரிந்துகொள்ளத் தவறி விட்டது.

ஆயுதப்போராட்டத்தை நடத்திக்கொண்டிருந்தாலும் தமிழரின் இனப்பிரச்சனையைப் பேசுதீர்க்க, புலிகள் தயாராகவே இருந்துவருகின்றனர். ஆனால், தமிழினத்தின் தேசிய அடையாளங்களைச் சிதைத்து விட முயலும் தீர்வு யோசனைகளுடனும் - ஆயுத எழுச்சியை மழுக்கடித்து தமிழினத்தை அடிமைகளாக்கும் முயலும் சதித்தமமான திட்டங்களுடனும், சிங்கள அரசாங்கங்கள் பேசுகொண்டிருக்கிற வேண்டுகோள்களை மறுக்கொண்டு கையெழுத்திட்ட வேண்டும் என்று வெளிநாட்டரசாங்கங்கள் எதிர்பார்ப்பது நீதியான செயல் அல்லவோ! சிங்கள ஆட்சியாளர்களின் இந்தகைய நயவஞ்சக நாடகங்களை, புலிகள் இடைநடுவில் கலைக்கும்போது “**புலிகள் பேசக்கூடாத்ததை எதிர்ப்பவர்கள்**” என்று கருத முயல்வது அரசியல் முதிர்ச்சியான செயல் அல்ல.

இது ஒருபுறமிருக்க, “**அமெரிக்காவின் தேசிய நலக்ஷணப் பாதுகாக்கவே புலிகளை சட்டவிரோதமாக்கினோம்**” என்று அமெரிக்க அதிகாரிகள் கருத்து வெளியிடுகின்றனர்.

புலிகளின் அரசியல் குறிக்கோளுக்கும் - அமெரிக்காவின் தேசியநலனுக்கும் எந்தவித தொடர்பும் இல்லை. அமெரிக்கச் சட்டங்களை - அமெரிக்க மண்ணில் - புலிகள் மீறியதாக குற்றச்சாட்டுகளை

யாரின் தற்போதைய அரசியல் கலோகத்தை, பிக்கு ஆதரித்துப் பேசியுள்ளார்.

தற்போதைய இனப்பிரச்சனைக்கான தீர்வாக, தீவிரவாத பௌத்தபிக்குகள் வைத்திருக்கும் திட்டமானது, “**அதிகளவு பிள்ளைகளைப் பெற்று - சிங்கள இனத்தின் ஆதிக்கத்தை அதிகரித்துக் கொள்ளும்படி சிங்களப் பெற்றோருக்குப் போதிப்பதேயாகும்**” என்று கட்டுரை ஆசிரியர் எழுதியுள்ளார்.

பௌத்த மதத்தைப் பாதுகாத்து - வளர்ப்பதற்காக கௌதமபுத்தரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களாகவே, சிங்களவர், தம்மைக் கருதுகின்றனர். மகாவம்சத்தில் இதற்கென ஒரு கதையும் உண்டு. புத்தர் மரணப்படுக்கையில் சிடக்கும்போது, விஜயன் என்ற ஆரிய இளவரசன், வங்காளவிரிசுடா ஊடாக இலங்கைக்கு பிரயாணம் செய்துகொண்டிருந்தாராம்; அதை மணக் கண்களால் கண்டுரைத்த புத்திரான் “**ஓ கடவுளே, இலங்கையில் என்னுடைய மரவி-செய்தித்தோங்குமா!**” என்று கூறியதாக மகாவம்சம் கூறுகின்றது.

மகாவம்சம் இவ்விதம் சொல்லும்படுவது பற்றி, செய்தியாளர், ஒரு சிங்களப் புத்திஜீவியிடம் கருத்துக்கேட்டார். “**இது ஒரு முட்டாள்தனமான கருத்து இது ஒரு வரலாற்றுத்தியாகவோ அல்லவோ அமெரிக்காவோ சாட்சியங்கள் இல்லை.**” பேராசிரியர் மெத்தை பவிசுவன என்ற அறிவுஜீவி கூறுகையில் “**இலங்கைத்தீவு முழுவதும் ஒருவருடைய ஆட்சியின் கீழ், மிக அரிதாக ஒன்று - இரண்டு தடவைகள் மட்டுமே இருந்துள்ளது. வரலாற்றின் எல்லாக் காலத்திலும் இலங்கைத் தீவானது, இலங்குகளினமும் - பண்பாடுகளினமும் ஒரு கொதி உலையாக குமுறிக் கொண்டு இருக்கிறது**” என்று இலங்கையின் பண்டைய ஆட்சியியல் வரலாற்றை அவர் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார்.

இந்தப் பேராசிரியர் மேலும் கருத்துக் கூறுகையில் “**புத்திரானால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களாக - சிங்களவர் தம்மைக் கருதுவது போலவே, பல்வேறு நாடுகளிலும் வாழும் பௌத்தர்களும், தம்மையே புத்திரான், பௌத்தத்தைக்காக்க தேர்ந்தெடுத்தோர் என்று ஒரே கதையைக் அவர்கள் கூறுகின்றனர்**” என்று தகவல் சொன்னார். “**இந்தக்கதை ஒரு மக ஐதீகமாக இருந்துவிட்டுப்போவதில் தவறில்லை. ஆனால், அதையே வரலாறாக்கும் போது மக்கள் உணர்ச்சியுமாய்கின்றனர். இலங்கைத்தீவின் தற்போதைய அரசியல் பிரச்சனைக்கும் அதுதான் காரணம்**” என்று இவர் விளக்கினார். வெளிநாட்டில் வசிக்கும் ஸ்ரானி ஜெயவீரன் என்றொரு சிங்களப் புத்திஜீவி, பௌத்த சித்தாந்

தங்களின் அடிப்படையில், இந்தகைய இனவெறிப்பிடித்த பிக்குகளை சாடியுள்ளார். “**பௌத்தர்கள் என்று இவர்கள் எப்படித் தம்மை அழைக்கமுடியும், சகல அடையாளங்களையும் இழக்கமுடியல்லவா புத்தரின் பேசுதலைகள் கூறுகின்றன. அப்படியிருக்க, சிங்கள - பௌத்தர்கள் என்று எப்படி இவர்கள் தங்களை வகைப்படுத்தி அழைக்கமுடியும் ஏன், மறுப்பும் பற்றி பௌத்தம் கூறுகின்றதே.. அப்படியாயின் இந்த சோபித் தேரர் அடுத்தபிறப்பில் ஒரு தமிழனாக அல்லது ஒரு தவணையாகவும் பிறக்கக்கூடும்**” என்று கூறியுள்ளார்.

1983 தமிழினக்கொலையில் 3000 தமிழர்கள் கொல்லப்பட்டனர். கொழும்பில் வாழ்ந்த 60வீத தமிழர்கள் அதிகளாக்கப்பட்டனர். தமிழர்களுக்கு எதிராக பிக்குகளும் வன்செயல்களில் ஈடுபட்டதை வெளிநாட்டுப் பிரச்சனை நேரில் கண்டு - பகிரங்கப் படுத்தியுள்ளனர். வில்லியம் மக்கோவன் என்ற வெளிநாட்டுச் செய்தியாளர் எழுதிய நூல் ஒன்றில் “**சகோதரிகளான இரண்டு தமிழ்ப்புலிகள், சிங்களக்காடையர்களால் பாலியல் வல்லுறவுக்குள்ளாக்கப்பட்டு - சிதைக்கப்பட்ட போது அங்கு நின்ற பிக்குகளின் குழுவொன்று எல்லாத்தமிழர்களையும் கொல்லுங்கள் என்று பைத்தியம் பிடித்தவர்கள் போலக் கத்திக்கொண்டிருந்தனர்**” என்று எழுதியிருந்தார்.

இதை ஒரு பிக்கு முறுத்தார் என கட்டுரை யாளர் எழுதியுள்ளார். அந்தப்பிக்கு சொன்னாராம்... “**தங்களுடைய தலையை மறித்துக் கொண்டு - மஞ்சள் அங்கியை அணிந்தபடி எவரும் பிக்குபோல வேசமிடலாம்**” என்று அராஜகத்தின் ஈடுபட்ட பிக்குகளை பாதுகாக்க முயன்றுள்ளார்.

இது தொடர்பாக சோபித் தேரரின் கருத்து இனவெறியின் உச்சமாக உள்ளது. “**சிங்களவர்கள் ஆத்திர முட்டப்படுகின்றனர். இராணுவத்தின் மீதான தாக்குதல்களை இனியும் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாது. அதற்கெதிராக சிங்களவர்கள் போராடுவார்கள்**” என்று கர்ச்சித்துள்ளார்.

இல்லை. அமெரிக்காவின் தேசிய பாதுகாப்பிற்கு அல்லது அதன் உள்நாட்டு அரசியல் உறுதிப்பாட்டிற்கு பங்கம் வீணாவிடக்கூடாது என்று முயன்றதில்லை. மற்றைய நாடுகளின் சட்டங்களை மதிப்பதும், அந்தந்த நாடுகளின் தேசிய நலன்களுக்கு குந்தகம் ஏற்படாமல் நடப்பதும் புலிகள் இயக்கத்தின் முக்கிய கொள்கையாகும். இந்த நிலையில், அமெரிக்காவின் தேசிய நலக்ஷணப் பாதுகாக்கவே புலிகளைத் தடைசெய்தோம் என்ற கூற்று அமெரிக்க அரசாங்கத்தின் தவறான புரிதலையே சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

இதேவேளை, அமெரிக்காவுக்கு தேசிய நலன்கள் இருப்பதுபோல, எமது மக்களுக்கும் தேசிய இன அபிவிருத்திகள் உண்டு. அதை அமெரிக்க அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அமெரிக்காவின் தேசிய நலனுக்கு எமது போராட்டம் எந்தவித தீங்கையும் இழைக்கமாட்டாது. அவ்வாறு தீங்கிழைக்கலாம் என்ற அமெரிக்காவின் கவலை அர்த்தமற்றது.

கிளிநொடி நிர்வாகம் ஆலோசனை கூறவில்லைபுது போல பேசக்கூடாத்ததை மூலம் எமது அரசியல் உரிமைகளைப் பெறுவதில் எமக்கு எந்தவித ஆட்சேபணையும் இல்லை. இரத்தம் சிந்தாமல் எமது மக்களின் அரசியல் உரிமைகளைப் பெற முடியாமலாயின் அதற்காக அதிக மகிழ்ச்சியடைவது புலிகள் இயக்கமாகத்தான் இருக்கும். ஆனால், இது சாத்தியமே! என்ற கௌவியை சுழத்தியுழிந்த அரசியல் வரலாறு எழுப்புகின்றது.

போரைத்தவிர்த்துவிட்டு - சமாதான வழி முறையில் இனப்பிரச்சனையை பேசுதீர்க்கவேண்டும் என்று அமெரிக்க அரசாங்கம் உண்மையில் விரும்பியிருந்

தால், அதற்காக சிங்கள அரசைத்தான் அது, நிர்ப்பந்தித்திருக்கவேண்டும். புலிகளுக்கு பயங்கரவாதப் பட்டம் தூட்டுவதால் இலங்கைத்தீவில் அமைதி சிறந்துவிடாது. மாறாக, போர்விரிவடையவே அது உதவும், அமெரிக்காவின் இந்தச் செயலை சிங்களத்தின் இராணுவவாதிகள் தமக்குச் சார்பாக எடுத்து - உற்சாகம் பெறுவர். இதனால், போர்முலமே இனப்பிரச்சனை தீர்க்கப்படவேண்டும் என்ற கருத்து, சிங்களத்தில் பரவும் ஏதுநிலை தோன்றும். இது தமிழினத்திற்கு ஆபத்தை விளைவிக்கும் ஒரு அச்சமாகும்.

எனவே, த. வி. புலிகள் இயக்கத்திற்கு மாகசுறியிக்கும் வகையில் அமெரிக்கா எடுத்த நடவடிக்கையை, அது விலக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்று புலிகள் இயக்கம் கேட்டுக்கொள்கின்றது. எமது மக்களின் வேண்டுகோளும் அதுவேயாகும். அவ்விதம் நடவடிக்கை எடுத்துவிட்டு, ஒரு நடுநிலையான நடுவராக இருந்து இருதரப்பினர் கருத்துக்களையும் அவகாசமாக அவதானித்து இனப்பிரச்சனைத் தீர்வுக்கு ஆக்கமுறமாவகையிலே உதவு பங்கு ள்ப்பை வழங்குவதே சிறந்தது.

அமெரிக்க அரசாங்கத்தின் செயலை ஆட்சேபித்து, அமெரிக்க நீதிமன்றில், புலிகள் இயக்கம் வழக்குத் தாக்கல் செய்துள்ளது. புலிகள் மீது அந்நியான முறையில் அவதூறு சுமத்தப்பட்டுள்ளது என்பதே புலிகளின் நி:ஸ்ப்பாட்டு. அமெரிக்க அரசாங்கம் கூறியுள்ளது போல புலிகள் இயக்கம் பயங்கரவாத அமைப்பு அல்ல, மாறாக, ஈழத்தமிழரின் அரசியல் சுபீட்சத்திற்காகப் போராடும் விடுதலை இயக்கம் என்று நீதிமன்றில் எடுத்துக்கூறி - நிரூபிக்கவும் புலிகள் இயக்கம் முயற்சிசெய்கின்றது. O

விடுதலைப் புலிகள்

தாயகம், தேசியம்..
(1 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
மழை தமிழினத்தின் துயர் துடைக்க இதுவரை சாதித்தது என்ன?
தமிழர்களின் நியாயமான

நில்தான் மிகவும் தீவிரமான கரும் போக்கை எடுத்தது எனலாம். தமிழரின் தேசிய சுதந்திர இயக்கமாகிய விடுதலைப் புலிகளை நகர்த்தி, தமிழினத்தைச் சிங்கள இராணுவ ஆட்சியில்கீழ் அடிமைப்

தீர்வின நோக்கமும் இதுதான். எனவே, சந்திரிகாவின் அரசியல் போதையும், இராணுவத் திட்டமும் ஒரே நானடிமீதே இரு முகங்களாகவே எமக்குத் தெரிகின்றன. தமிழரின் தேசிய இனப் பிரச்ச

ஆதாரமானது. தமிழர்கள் வர வர வர நிதியாக வாழ்ந்துவரும் தாயகநிலத்தை அங்கேரிக் காதெந்த வேராக திட்டமும் தமிழரின் தேசிய பிரச்சனைக்குத் தீர்வாக அமை யாது.

மாண்புமிகு நீனைவாக ஒரு வீர வழியாட்டு மரபு எமது மண்ணில் உருவாகியிருக்கிறதென்பதை நான் பெருமிதத்துடன் சொல்வேன்.

கோரிக்கைகள் எதவும் நிறைவேற்றப்பட்டதா?
திப்பற்றி எரியும் தமிழரின் தேசியப் பிரச்சனைக்கு தீர்வு காணப்பட்டதா?

ஒன்றிமே நடக்கவில்லை.
மாறாக, இந்த நீண்ட கால விளிப்பீடு, தமிழர்கள் மீது, துன்பத்தின் மேல் துன்பமாக, தாங்களாகவாத் துயரப் பளு மட்டுமே சுமத்தப்பட்டு வந்தது.

தமிழரின் நிலத்தை அபகரித்து, தமிழரின் மொழியைப் புறக்கணித்து; தமிழரின் கல்வி, வேலைவாய்ப்பு உரிமைகளை மறுத்து, தமிழரின் தேசிய வளங்களை அழித்து, தமிழரின் சமூக, பொருளாதார வாழ்வைச் சீரழித்து, தமிழர்களைப் பெரும் எண்ணிக்கையில் கொன்றோழித்து. தமிழினத்தை இனவாரியாக ஒழித்துக்கட்டுவதில்தான் சிங்கள அரசுகள் முனைப்புடன் செயற்பட்டன. இதுதான் வர வரவந்து உண்மை.

சிங்களத்தின் ஒருக்குமுறை வர வர நின்று சந்திரிகாவின் ஆட்சிக்காலம் தான் தமிழினத்திற்கு சாயக்கடோக அமைந்தது. இந்த மூன்று ஆண்டுகாலத்தில் அவனத்திற்கும் இயக்கத்தும் ஆளாகாத தமிழர்களை இவ்வையெனலாம். சந்திரிகாவின் ஆட்சியில்தான் பேரறிவிவடைந்து, பெரும் தீயாகப் பரவி தமிழர் தேசத்தைச் சுட்டெரித்தது. இதனால் சனசமுத்திரமாக மக்கள் இடம்பெயர்ந்து இருப்பிடமின்றி அவலப்பட்டுனர். தமிழரின் வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க பாடம் பரிய நிலங்கள் இராணுவ அடக்குமுறையாட்சிக்கு உட்பட்டன. மாறி, மாறி நிகழ்ந்த பண்டையெழுத்துக்களோடு, உணவு, மருந்துத் தடைகளையும் அரசு இறுக்கிவந்ததால், பசியும் பட்டினியும், நோயும் சாவுமாக தமிழ் மக்கள் சந்தித்த இன்னல்களை சொல்லி விபரிப்பது கடினம்.

துப்பநு ஆண்டு காலமாக, முடிவின் தீண்டுசெய்தும் சிங்களப் பேரினவாதத்தின் ஒருக்கு முறை யானது சந்திரிகாவின் ஆட்சிக்காலத்

படுத்தியதுதான் அரசின் அடிப்படையான நோக்கம்: இந்த இராணுவத் தீர்வை நடைமுறைப்படுத்துவதில்தான் முழு முனைப்போடு செயற்பட்டுவருகிறது சந்திரிகா அரசு. தனது பாரிய இராணுவத் திட்டத்தையும் அதன் விளைவாக தமிழருக்கு ஏற்பட்டுள்ள பேரவலங்களையும் முடிமறைத்து, உலகத்தின் கவனத்தை திசை திருப்பும் நோக்கில், சந்திரிகா அரசானது தீர்வுப் பொறி என்ற நாடகத்தை அரங்கேற்றியது. இந்த அரசியல் நாடகத்தின் குட்கமத்தை உலக நாடுகள் புரிந்தகொள்ளவில்லை. சந்திரிகாவின் தீர்வுப் பொறி யானது, இராணுவத் தீர்வுத் திட்டத்தின் மறுமுகம் என்பதை உலகம் கண்டுகொள்ளவில்லை. மாறாக, சிங்கள அரசின் சாண்கியமான பிரச்சார மாயையில் மயங்கி, உலக நாடுகள் சந்திரிகாவின் தீர்வுப் பொறிக்குக் கண்மூடித் தன் மாசு ஆதரவு வழங்கின. சிங்கள - பொளத்த பேரினவாதத்தின் தமிழ்த் துவேசப் போக்கினால் தமிழர் முகங்கொடுத்த சுடப்பான வரலாற்று அனுபவத்தைக் கருத்தில் கொள்ளாது, அவசரப்பட்டு உலக நாடுகள் எடுத்த இம் முடிவு எமக்கு ஏழாறும் வியப்பையும் மறுபுறம் ஏமாற்றத்தையும் கொடுத்தது. சர்வதேச உலகம் சந்திரிகாவின் சார்பாகத் திரும்பியதால், துன்பம்தோய்த்த தமிழரின் அவலக்குரல் உலகத்தின் மனச்சாட்சியை உறுத்தவில்லை.

சந்திரிகாவின் தீர்வுப்பொறி, தமிழரின் அடிப்படையான தேசிய அபிமானசகன் எதையும் தொடரு நித்கவில்லை. காலத்திற்கு காலம், தேய்ந்து, தேய்ந்து உள்எட்டக்கம் கருக்குவதற்கும் இத் தீர்வுத் திட்டம் இரண்டும் வருடங்களாக இழுபட்டும் இன்னும் முழுமை பெறவில்லை. எனினும் இத் திட்டத்தின் நோக்கம் தெளிவாகத் தெரிகிறது. தமிழரின் தேசிய தனித்துவத்தையும், தாயகத்தை யும் மறுதலித்து, தமிழர் தேசத்தை சிங்கள இறையாட்சியின் ஆதிக்கத்தின் கீழ்க் கொண்டுவருவதுதான் இதன் குறிக்கோள். இராணுவத்

தையை நிதியான முறையில்க், சமாதான வழியில் தீர்த்துவைப்பதற்கான அரசியல் நேர்மையும் உறுதியும் சந்திரிகா அரசிடமில்லை. தமிழரின் தேசிய அபிமானசகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் ஓர் உருப்படியான தீர்வுத் திட்டத்தை முன்வைக்கவும் சந்திரிகாவிடம் துணிவில்லை. இந்த இயலாமையை நியாயப்படுத்த தீவிர பேரினவாத சக்திகள் மீது பழியைச் சுமத்த முனைகிறது அரசு. உண்மையில் சந்திரிகாவின் அரசும் சிங்கள - பொளத்த பேரினவாதத்தின் ஒரு நவீன வடிவம்தான். சிங்கள - பொளத்த பேரினவாதத்தைக் கட்டியெழுப்பி, அதனைப் பூதாரமாக வளர்த்துவிட்ட சந்திரிகாவின் அரசியல் கட்டி, இப்பொழுது அந்தத் தீவிரவாத சக்திகள் மீது குறைகூறவது அபத்தமானது.

விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் சமாதான வழியில் அரசியல் தீர்வை விரும்பவில்லை என்பது சந்திரிகா அரசு கூறவதிலும் உண்மையில்தான். நாம் சமாதான வழியில் அரசியல் தீர்வை விரும்பியதால்தான் திம்பு தொடக்கம் யாழ்ப்பாணம்வரை பல பேச்சுக்களின் கஷத்துகொண்டோம். இப்பேச்சுக்களின் போது நாம் தமிழினத்தின் நலனில் உறுதியாக நின்றுோம். சிங்கள அரசுகள் தமிழ் மக்களுக்கு நீதி வழங்க மறுத்தனர். இதனால் பேச்சுக்கள் வெற்றிபெறவில்லை. இதற்கு எம்மீது குறை கூறப் பயனில்லை. சிங்கள அரசுகளின் விட்டுக் கொடுத்த போக்கே இத் நிலைமைக்குக் காரணம்.

தமிழரின் தாயகம், தமிழரின் தேசியம், தமிழரின் தன்னாட்சி உரிமை ஆகியவற்றை அங்கேரித்து, அவற்றின் அடிப்படையில் ஓர் அரசியல் தீர்வுத் திட்டம் வகுக்கப்பட வேண்டுமென நாம் திம்புக் காலத்திலிருந்தே வலியுறுத்தி வருகிறோம். இதுவே இன்றும் எமது நிலைப்பாடாக இருந்து வருகிறது.

எந்தவோர் அரசியல் தீர்வுத் திட்டத்திற்கும் தமிழரின் தாயகம் அடிப்படையானது. தமிழரின் நிலமானது தமிழரின் தேசிய வாழ்விக்கும் தேசிய தனித்துவத்திற்கும்

தமிழரின் வரலாற்றுச்சொத்தான தாயக நிலத்தையே ஏற்றுக்கொள்ளத் தயங்கும் இன்றைய சிங்கள அரசியல்வாதிகள் திம்புக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் ஒரு தீர்வுத்திட்டத்தைத் தமிழர்களுக்கு வழங்குவார்களா என்பது கேள்விக் குரியது. தென்விலங்கை அரசியலுலகத்தில் சிங்கள - பொளத்த பேரினவாதச் சிந்தனை ஆதிக்கம் செலுத்தும்வரை இது சாத்தியமாகப் போவதில்லை. இந்த உண்மையை உணர்ந்துகொண்டதால் தான், இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தமிழீழ மக்கள் தன்னாட்சி உரிமையைப் பிரகடனப்படுத்து தனிவரக அமைக்க முடிவெடுத்தனர். தமிழ் மக்களின் இத் தேசிய அபிமானசகைய இலட்சியமாக வரித்தே, கடந்த இருபது ஆண்டு களுக்கு மேலாக எமது விடுதலை இயக்கம் தன்னாட்சி உரிமையை நிலைநாட்டப் போராடி வருகிறது.

தமிழர்களின் உரிமைகளையும் பறித்து, தமிழர்களுக்கு ஒரு நீதியான தீர்வு வழங்கவும் மறுத்து, தமிழர்கள் பிரிந்து சென்று தனிவரக அமைப்பதையும் எதிர்த்து எல்லாவழிகளிலும் சமாதானப் பாதைக்கு இடையூறாக நிற்பது சிங்களப் பேரினவாதிகளேயன்றி, நாம் அல்ல.

கடந்த ஐம்பது ஆண்டு காலமாக, அடக்குமுறை என்ற ஒரே வழியில் தான் சிங்களம் சென்று கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் குருட்டுத்தனமான அணுகுமுறையால் தான் இலங்கையில் அமைதிக்கு வலது போரும் வன்முறையும் தலைதூக்கி நிற்கின்றன. இந்த அணுகுமுறையைச் சிங்கள தேசம் மாற்றிக் கொள்ளாவிடின், முடிவில்வா புத்தத்தையும் பேரழிவையுமே அது சந்திக்க வேண்டியவரும். இந்த அழிவுப் பாதையைத் தேர்ந்தெடுத்து நிற்பது, சிங்களப் பேரினவாதிகளேயன்றி, நாம் அல்ல.

இராணுவ அடக்குமுறைக் கொள்கையால் சிங்கள தேசம் தன்னதை தானே அழிக்கக்கொண்டிருக்கிறதே தவிர, தமிழினத்தின் சுதந்திர எழுச்சியை அத்தானே அழித்துவிட்டிருக்கிறது. இந்த உண்மையைச் சிங்களப் பேரினவாதம் என்றோ ஒரு நாள் உணர்ந்ததே தீரும். ஆயினும் இராணுவ வன்முறைப் பாதையைக் கைவிட்டு, சிங்களம், தமிழ் மக்களுக்கு நீதி வழங்குமென நாம் தொடர்ந்து கவலைகொள்வோம். அந்த எதிர்பார்ப்புடன் நாம் எமது விடுதலைப் போராட்டத்தை ஆரம்பிக்கவில்லை. தேச விடுதலை என்பது எதிரியால் வழங்கப்படும் சலுகையல்ல. அது, இத்தம் சிந்தி, உயிர்விலை கொடுத்து போராடிப் பெறவேண்டிய புனித உரிமை.

எனவே, நாம் எமது விடுதலை இலட்சியத்தை அடையதொடர்ந்து போராடுவோம்.

இத்தனை காலமும் நாம் சிந்திய இரத்தமும், நாம் செய்த உயிர்த்தியாகங்களும் வீண்போகாதென்ற திடமான நம்பிக்கையுடன் நாம் தொடர்ந்து போராடுவோம்.

எமது புனித மண்ணை தமது ஆதிரமிப்புப் பாதக்களால் அரிக்கப்படுத்தி நிற்கும் எதிரிய் படைகளை எமது மண்ணில் இருந்து விரட்டியடிப்போமென்ற திடச்சுக்கற்பத்துடன் நாம் தொடர்ந்து போராடுவோம்.

உறுதியுடன் போராடும் தேசமே இறுதியில் வெற்றிபெறும் என்ற உண்மையை நெஞ்சில் நிறுத்தி, நாம் செயலுறுதியுடன் போராடுவோம்.

பலிகளின் தூகம் குமிழீடுத் தூயகம்